

ВІСНИК

Газета Верховної Ради України

№ 220 (970) • Субота, 19 листопада 1994 року • Ціна договірна

20 листопада — вибори народних депутатів України

Як повідомив заступник голови Центризбиркомом Валентин Кирненко, відповідно до статті 48 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Призначено повторні вибори у 55 виборчих округах, де попередні вибори не відбулися або жоден з кандидатів не набрав потрібної кількості голосів. В тому числі на 20 листопада призначено повторні й у Суворівському виборчому окрузі № 300 (Одеська область) та в Галицькому виборчому окрузі № 376 (Харківська область), у яких повноваження обраних депутатів не затвердила Верховна Рада України. Крім того, вибори в Новгород-Сіверському виборчому окрузі № 448 Центризбирком призначив замість вибулого народного депутата Л.Кучми, обраного Президентом України.

(Закінчення на 4-й стор.).

Податки впливають і на зв'язки

17 листопада Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з міністром закордонних справ Грецької Республіки Каролосом Папуліасом.

Велику увагу в ході розмови було приділено співробітництву обох країн у рамках ПАЧЕС, президентом якої є Олександр Мороз.

«Тендіція зацікавлена в розвитку відносин з Україною, — у свою чергу відзначив пан Папуліас, — є вже чимало спільних угод, зокрема в судобудуванні». Проте розвиток співробітництва стримує відносинами, на думку міністра, українське податкове законодавство.

Чимало уваги було приділено питанню українських греків. Міністр висловив візачність українському керівництву за турботу про них і зв'язки, що треба якомога швидше підписати угоду про співробітництво з освітньої програми, яка стосується греків, котрі проживають в Україні.

Читайте в суботньому випуску

9 стор.

Хто розрубав гордість вузлов «справби Кордів»?

Шукали на копійку. Вперто. І «допомогли» колективі опинитися на межі зупинки. Колектив побурив собі керівника. І... знову шукають. Чого б воно.

Ось уже кілька років халп різноманітних перевірок потрапляють Словацьке об'єднання «Хімпром».

Основні події розгорталися довкола постаті генерального директора цього підприємства Е. Креча і його родичів, на адресу яких правоохоронні органи інсували рид занування у розкраданні державного й колективного майна.

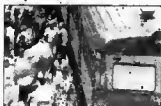
ГВУ кілька разів у своїх публікаціях звергало до цієї теми.

5 березня ц. р., адмалюва, у «справі Креча» наренгі поставлено крапку. Справу, яка таталас майже два роки, Генеральна прокуратура України закрила за мотивацією недоведеності вини обвинувачених.

Однак вже через три місяці виникла об'ява/зв'язки Генерального прокурора О. Литвака по постанову скасував і призначив додаткове розслідування. У зв'язаннішньому числі реалізації стисло переповідає відкритий інтегрованіш об'єднання «Хімпром». Президенту України і друкме матеріал спеціального кореспондента Володимира Королюка.

12—13 стор.

Чи перехрестять «кравчучку» на «кучмичку»?

ХЛИБОРОБ — ПРОФЕСІЯ ВІЧНА

Найбільшаква тема а напай артарній країні, згачайно, село. Його ми жаліємо: всіх годів, в саме занедаве, як стара ставля в колотії. Село ласко: живе мо Стецько — «само їсть, само укривається», — в з горіями по прихосах та беса-пихах лупить останні тисячі... Жма в артарній політій струкала, як цинги на ормачу; між співутєм і лайско вибрала середину — пообила відліти селу борги. Геть усеї Коляси...

А доки прислаїа «Що винин — відліти повинно відсено до «Хістеріасті розвитку...» селяни «незлим, тихом» згаду-д державу. І горілки пооб-б в у напій шкурі — жали б почли сало і ший. Втім, якщо койтій з дядьмі і закурити сирсиріа крутій «парламентський вислі», нікого селянський протест по-справжньому не лякає. Бо лаються на сол в перерозі між поповненням на жиних і відліти ніколи. Та й узаути не застрахуєш: худоба не вугліла — вона їсть просити. Вона заглядає тобі в очі, а не в кишеню: божа тим «трудодні» чи ні...

Земля — День правників сільського господарства. Свято колосинників і, наренгі, фермерів. Згачайний трудовий день на селі, де, мо в домі, свято й будень побачи безсмертним теологічним процесом: «фр-ма-хліб, поле-гори».

Заласко мїа вдоволення, соціального стану й улюб-б селю можа лаяти й жаліти. Можна вкотре обити йому «відліку за злиску» артарні реформи, прей перед-бам і урочисті збори в театрі імені Лесі Українки, які має вшукати правотістю Президент. Ігна, жалість і обидки змінюються. Хлібороб — професія вічна.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Подготовлено в номер

Оголошено в ООН

Постійний представник України при ООН Анастолій Зленко повідомив учасникам 49-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Не міжмо, угадуєш Закон набере чинності після підписання Україною і країнами-депозитаріями відповідного міжнародного правового документа про гарантії безпеки України. Повідомлення представника України було сприйняте як сенсаційне. А. Зленко, виступ котрого вшукли з великою увагою, зокрема зазначив, що Україна стала 167-ю державою, яка приєдналася до ДНЯЗ. Міжнародне співтовариство має можливість бачи, що Україна є передбачуваним політичним партнером, котримуюється втягти на себе зобов'язання і провадити ліній на їхнє повне виконання.

Видачу ліцензій припинено

Як повідомля прес-служба Національного банку України, з метою стабілізації курсу карбованця та сприяння розвитку валютного ринку, а також припинення обігу іноземної валюти на території України НБУ з 18 листопада 1994 року припинив видачу ліцензій на здійснення торгівлі та надання послуг з оплатою в іноземній валюті. Для раніше наданих ліцензій на здійснення торгівлі та надання послуг з оплатою в іноземній валюті припиняється з 18 лютого 1995 року. Торгівлю з валютно в іноземній валюті організаціями, які мають відповідну ліцензію Національного банку України, дозволено до 18 лютого 1995 року тільки за контрактами, укладеними до 18 листопада 1994 року та зареєстрованими до 1 грудня 1994 року в Республіканському банку Криму та в регіональних управліннях НБУ. Одночасно Національний банк України рекомендує уповноваженим банкам країни розширити мережу пунктів обігу іноземної валюти.

Увага!

«Гарячий» телефон

У понеділок, 21 листопада, з 18.00 до 20.00 Голова Верховної Ради України Олександр Олександрович Мороз до телефону (044) 225-40-25

(Нія) відповідатиме на ваші запитання. Дзвоніть, маєте унікальну можливість поспілкуватися з керівником парламенту.

СТРАТЕГІЯ КРАЇНИ ВІДПОВІДАЄ НАС

Інтерв'ю Президента України Леоніда Кучми газеті «Голос України»

— Леоніде Даниловичу! 11 жовтня Ви заявили в трибуні Верховної Ради, що Президент переходить до наступальних і рішучих дій. Чи й тепер Ви переконані, що ці дії та запропоновані Вами нова політичні й економічні стратегії — саме той шлях, який потрібен Україні?

— Я вважаю, що питання вибору економічної стратегії вже недостатньо. Про це свідчать позитивні відгуки щодо намічених радикальних реформ з боку різних верств населення, серед політичних партій та рухів. Наразі наша програма в основному схвалена Верховною Радою України. Ми спираємось також на розуміння та добре ставлення до українських реформ у світі, як наших партнерів на переговорах міжнародного рівня, так і в міжнародних економічних організаціях. Не секрет, що зарубіжна фінансова допомога, яка надається Україні, надходить не за красиві очі, а саме під реформування стратегії.

Це, так би мовити, зовнішнє забезпечення, яке підтримує нашу переконаність у вірності обраного шляху. Не менш важлива й наша справа. Уряд публічних висловлює й виводить конкретні цифри та міркування з приводу безальтернативності реформ. Підкреслює лише деякі загальноючі дані. До кінця поточного року надходження бюджету очікуються в сумі 460 тис. крб., а витрати — 960 тис. крб., або з дефіцитом у 190 тис. крб., що складає майже 20% валового внутрішнього продукту. Уряд бачить кілька позитивних кошиків у ВНЗ, які в багатьох районах перевершують кредити комерційним банкам. Головна причина такого перебігу подій полягає у величезних доцільних на житлово-комунальне господарство, продовольство та енергопостачання. Слід зазначити, що після умовно кажучи, першого етапу лібералізації державки продовжують дотувати 85 відсотків ціни на вугілля та газ, що їх відпускати населенню. Для підприємств Мінпрому і Мінвапшпрому газ обходиться десь удвічі дешевше, ніж він коштує навару.

Дотатки та бюджетний дефіцит ведуть економіку, як кажуть, у нікуди. Ці лінійні вчас час наводять дуже величезний гіперінфляційний потенціал, який може бути використаний органами кредиторування та стимулювання виробництва, астанова цивілізованого процентів ставін. Зрештою, не дозволяють повернути економіку в русло нормальних відтворювальних пропорцій, які б дали можливість державі органічно залучити підприємствам роботу для подолання кризи в економіці, переробити деструктивні процеси, підняти добробут народу. Тому я не маю сумнівів щодо правильності курсу на реформи та ризикову трансформацію народного господарства.

— Винні рішучі дії щодо лібералізації економіки сьогодні здебільшого асоціюються в населенні з підняттям цін. Це зрозуміло — воно починається кожного. Але ж не ціни є головним чинником реформи. На які зміни в економіці, а отже, і в житті людей можна сподіватися у близькій перспективі?

— Це так би мовити загальне й м'яке, як людині, як Президенту, відповідального за стан справ у державі.

Але сьогодні я хотів би привернути увагу громадян України до двох аспектів цієї проблеми. По-перше, прибічники старої адміністративної системи все роблять, щоб подальше ринкові перетворення як такі, що нібито суперечать інтересам народу. Це — обман. Сучасний ринок — найважливіше в економіці, що націлює людське цивілізоване. При цьому ринок є не лише ефективним регулятором виробництва. Він виконує важливу соціальну функцію — спрямовує економіку на задоволення потреб людини. Не виробничий заклад виробництва, як це було раніше, а виробничий заклад для особи. Окрім цього, ринок є важливим стимулятором розвитку і самої особи. Її інтереси, запалі, її загальногосподарське рівня, кваліфікації і так далі. Тому для людини економіка — це не просто приватне, що, по суті, по суті, справою на ринковий перетворення, є антитародно.

Щодо другого аспекту. Проголошений курс — це курс на прискорення розвитку економіки. Ми не збираємось грати в ринковий ігри. Завдаючи таким тріпотінням іграми й «маєю те, що маємо». І кожен громадянин нашої держави відчуває це на власній шкурі. Наш курс не підводить до даду. У той же час ринок має свої особливості. Так ось, найдовгошлюбні складовою ринку є економічно обгрунтована ціна, яка може сформуватися лише шляхом пошуку та знаходження балансу між ковою ціною. Без утвердження такої ціни, а для цього потрібно цілий ряд важливих передумов, будь-які розмови про ринок позбавлені економічного підґрунтя.

Завжди і наші вчинки ді — це поета цінова лібералізація. Нам потрібно пройти ще чималі шляхи, щоб прийти на реальні ринкові вільні ціни. Я маю на увазі недотовані державою цінові вільні.

До речі, ми тепер наочно бачимо, що там, де ціни вільніші, найменш регульовані, — там різкого підвищення ціни не сталося. Бачимо непропорційно високих цін на ціну, що була й раніше і яка закладалася в споживчій кошик.

Складімося в іншому. Головні перепони реальній ціновій лібералізації — монополія. Коли своє благополуччя деякі державки, чинники вартістю своїх захвоту, ціни, не турбуючись про ефективність виробництва. Нам за будь-яких умов потрібно якомога скоріше розв'язати дану проблему. І на цьому пункті концентрується увага виконавчої влади.

— З часів «павловської» лібералізації не припинялись розмови про індексацію грошових вкладів громадян. І ось, інженери, підготовці проект Указу Президента України, який передбачає, Чого ж від нього можна чекати?

— Не хотів би зводити все до комплексу проблем соціального захисту лише до реалізації цього питання. Ми остаточно вирішили покласти втри заходи захисту громадян шляхом компенсації через майнові сертифікати. З цим метою буде видано Указ, який встановлює відповідні механізми. Розумію, що це далеко не найкраще розв'язання проблеми. Однак хотів би сказати, що менш правильно розуміти іншого неадекватного шляху просто не існує.

Про інші заходи соціального захисту. Це, перш за все, здійснення економічної індексації пенсій, допомоги та інших виплат малообезпеченим верствам населення. На соціальний захист спрямовуватимуться також кошти, отримані від малої приватизації. Ми окреслюємо обсяги на фонд зарплати, який буде виплачуватися працівникам. Потрібно дати можливість людям заробити. Однак одразу ж хочу застерігти — вільного механічного підвищення заробітної плати не буде. Що таке інфляційні гроші — ми всі знаємо. Тому ми повинні бути дуже уважними до цього питання.

— Якими будуть подальші кроки Президента при уряді, щоб змінити ситуацію на краще, забезпечити на народів України життя, гідне людини?

— Винятково важливою проблемою є тут широке розгортання процесу роздержавлення та приватизації. Кожен відмірок реформ має визначальну ланку. Після зроблених кроків ціновій лібералізації питанням номер один в тактичній реформі є істотне прискорення приватизації. Потрібно зрозуміти, що той, хто намагався сьогодні стимулювати процес приватизації, об'єктивно, крім іншого, чинить спроби послабити тілесні економіки. Її некоректності, тобто правдою на посилення деструктивних процесів.

Ми намагалися зробити все для того, щоб прискорити цей процес, і це в цивілізованому руслі. Особливо важливим для мене, а щоб кожен громадянин України став учасником приватизаційного процесу. З цієї нею вже найбільш чинним часом буде індекс Указ «Про захистного забезпечення прав громадян України на використання приватизаційних майнових сертифікатів». На початку ластовного року люди отримували приватизаційні сертифікати, які відповідалі певній частці капіталу в загальнодержавній власності.

Друге — це здійснення широкомасштабної земельної реформи. Земля має реально належати тим, хто її обробляє. Це аксіома, що не потребує доказу.

І ще — ми повинні забезпечити комплексність реформ. Я стою на тому, що ринковий перетворення мають здійснюватися не стійливо, а в основі їх аксіома — державний регулятор. Однак державне регулювання у мому розумінні — це не повернення до ебанкротів адміністративних важелів управління, а регулювання економіки на засадах закону. Тому першочерговою турботою є створення відповідного правового поля. Ми можемо астрахувати себе від «дикого ринку» і забезпечити утвердження соціально спрямованого ринку, який і відстоює.

— Леоніде Даниловичу, Ви — за сильну владу в Україні. П'ятірок механізму на виконавчу й законодавчу. Але а той час, коли Ви заповнили побудовану модель, аніж не виконавчу, а законодавчу, рішення Верховної Ради приватизації референдуму-радикали. Як потрібні ці куратори парламенту?

— Так, і справді прихильники сильної державної влади. І виступаю за це послідовно. Я — за сильну державу владі, передусім тому, що вбачаю в ній гарантію правопорядку, законності, захисту життя і безпеки громадян. Це, зрештою, шлях до виходу з економічної і соціальної кризи.

— Однак державна сила не зможі зупинити кризові явища, не спираючись на закон, на владні структури, які забезпечують його виконання. Альтернативою сильній державній владі може бути сильна держава, а саме — сильні всі її гілки — законодавча, виконавча і судова. Але для того, щоб владі держави була сильною, необхідна це одна умова: треба, щоб не тільки ці гілки, а й ціла держава була провідною чинною підтримкою, а й щоб кожна з них діяла в полі своєї компетенції, не зазіхали на повноваження інших гілок влади.

Згадуєте, я кажу про сильну державу, а не тільки про сильну виконавчу владу, оскільки добре розумію, що сильна держава — це сильні всі її гілки. Але і законодавча, виконавча і судова. Але для того, щоб владі держави була сильною, необхідна це одна умова: треба, щоб не тільки ці гілки, а й ціла держава була провідною чинною підтримкою, а й щоб кожна з них діяла в полі своєї компетенції, не зазіхали на повноваження інших гілок влади.

Щодо привачення Верховною Радою референдуму-радикали. Підіймаюся на повноваження, призначені законодавчій владі — парламенту. Вже сама назва цієї гілки державної влади — законодавча — промовляє сама за себе. Парламент буди-

нкою країни є представницьким органом законодавчої влади, який має чотири функції: законодавчу, установчу, бюджетну і контрольно-звітну. Займаючи ці функції, він вкладає закони, покликає регулювати всі сфери суспільних відносин, визначає порядок організації і діяльності органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, затверджує державний бюджет, заслуховує і затверджує звіт про його виконання. Владам віддаються на місцях парламент не має.

Тому треба прямо сказати, що рішення прихвалені в областях і інституту референдуму-радикали Верховної Ради як ніяк не узгоджуються з декларованим і запроваджуваним в Україні принципом поділу влади. Це пряме втручання представницького органу законодавчої влади у функції виконавчої влади і місцевого самоврядування. Вплив на їхню діяльність Верховна Рада може справляти тільки через закони, а не через свої епісоди.

— У цьому зв'язку знову напрушується запитання про Конституцію. Україна залишається державою, в якій багато проблем неможливо розв'язати через відсутність цього Основного Закону. Як закріплюють комісія законодавчої виконавчої і судової влади. Визміть так 6 останню редакцію статті 97 Конституції, яка закріплює за Верховною Радою статус єдиного органу законодавчої влади і встановлює, що вона не може розглядати питання, які згідно з Конституцією входять до компетенції органів державної виконавчої і судової влади.

Прикладі таких можна навести багато. Саме тому прийняття нової Конституції України, яка стала б фундаментом для розбудови всієї правової системи України, — справа невідкладна. Але, як показав досвід, Верховна Рада миттєво склалася не спроможна прийняти його, узгоджено у всьому, Конституцію України. Зараз створена і розпочинає свої діяльність нова Конституційна комісія. Проте сподіваюсь на шкоре звернення цієї роботи над цим, що можна. А жити поспієдно ставити питання, під які необхідно підводити конституційну базу. Навіть така, як запровадження інституту радикали-референдуму-радикали. З метою створення такої тимчасової конституційної бази і я пропоную прийняти конституційний закон України «Про державну владу і місцеове самоврядування в Україні». Він має бути прийнятий Верховною Радою, а не виконавчою владою, і виконувати лише основні питання влади і місцевого самоврядування, діяти тільки до прийняття нової Конституції України. Текст цього закону зараз удосконалюють, і вже цього місяця, на початку листопада, буде внесені до Верховної Ради. Як запровадження ініціатив, внесу його до Верховної Ради. Зі змістом цього закону ми також ознайомимо широку громадськість України.

— Як бути з тим, що Верховна Рада України було опубліковано заяву парламентської фракції комуністів. А в ній — неприйняття нової політики Президента. Комуністидепутати тиснуть знявши, що миттєво на початку листопада України в кризу. Кожному зрозуміло, що вона базується на адміністративній, авторитарній, як ми вже проходили і на мій нагляд ця знову потягнута наші люди наші за миттєвими складами умов. Та хоч би як тим бу-

Інтерв'ю Президента України Леоніда Кучми газеті «Голос України»

до, комуністи найчисельніша фракція в парламенті...

— Заяви — справа і право політичних організацій. Вони — спосіб викладу партійного бачення стану та розвитку нації.

Коли б не була заявка не депутатської фракції комуністів, то для відповіді не мені можна було б послатися на моє слово з виступу в Академії наук України: «Я з розумінням ставлюся до намагання честних депутатів на всі слова висловити біді народу. Але в цій ситуації надзвичайно важливо не піддаватися емоціям. Треба знати мужність і витримку, з холодною головою об'єктивно проаналізувати суттєві економічні ситуації, усвідомити фактори, які спричиняють такий розвиток подій, дії уряду, усіх наших економічних інстанцій».

А у випадку з заявою комуністів дала складнішню. Річ у тому, що перел повоюю цієї заяви мене відволікала тривала і грубова розмова з лідерами фракції комуністів, про що я вже казав на недавній прес-конференції. І ця розмова була надзвичайно гостра, під час обговорення конкретних економічних показників у нинішній ситуації та можливих шляхів виходу з неї вдалося, як мій погляд, знати сильну мову з більшістю проблем.

Ми розмовляли, як і серце за став справ у державі, за її народ. Керували при цьому не емоціями, а цифрами, фактами, розрахунками, які наведені і не піддаються політичним зашифруванням.

Поява після цього заяви наводить на думку про існування політики у двох напрямках: від внутрішнього і зовнішнього якості. І останній багатьма виходить з однієї сторони, намагання якнайшвидше виконати зобов'язання за планом 1937 року. Втім укладати заяви визнають, що це «нескладна справа».

Мені дуже хотілося б, щоб під прагнення партії утримати соціальну базу своєї політичної підтримки не піднімалися соціальні й економічні процеси, курс Президента. Особливо я підтримую чимало положень з програми КПУ, задекларованих у заяві. Наприклад, щодо «якнайшвидшого відновлення взаємозв'язків економічних, наукових та інших зв'язків з країнами СНД». Але ж треба усвідомлювати, що це не тільки економічні розгляди, політичні рішення. Аж до кінця року ми повинні розраховувати за амергоносії. А це —

1 мільярд доларів. Наступного року — 6 мільярдів.

— Тож потрібні не просто красиві декларації, а й розрахунки. Я за те, щоб швидко припинити грати у піднятого гурту, а бути реальними політиками, грати чесно.

А кому може потрібно всім тим, хто вбачає в діях Президента щось або влого його волі: давати не гасла, а конкретно розраховані альтернативи.

Наведення порядку в державі, за які Ви заявили з першого дня президентства, — справа непростя та тривала. Та, з іншого боку, наші люди справедливо обурюються: чому влада захищає інтереси, як Ви казали, «жарких котов», коли через недосконалу законодавчу систему відновляється високопоставлені особи?

І до цього — це раз про гроші. Про ослі в зарубіжних банках гроші, про які Ви казали. Є коз який можливість повернути їх Україні?

— Знаю, що таке невдоволення в суспільстві задовілься. Але не можна не погодитися, що зміни й тут очікує. Хіба не слідити про них і той факт, що Верховна Рада виступила на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата, колишнього виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра Юліана Зяглицького? Промисловістю відомо немало інших справ, порушених щодо свідків світу грошей. Та головне — не в гучних словах чи судових процесів. Ми не повинні перетворювати боротьбу з кримінальним світом у кампанію чи погоню за грошима. Можу заявити, що цього не допустю.

Органам правопорядку надеться послідовно і цілеспрямовано робота, щоб дати лад в напівному домі, одорожити суспільство. Керівники правопорядку повинні бути готові зустріти про що роботу, реалізацію Указу Президента про боротьбу з організованою злочинністю (вони називають цей поведілок особливо важким). Б вже не раз після цього, вказали будуть результати. Є також обнадійливо, що 3 останніх повідомлень свідчать, що лише за один місяць тяжіла органами внутрішніх справ ліквідовано 534 злочинні угруповання.

Наступ на злочинність ми жоломо розширювати. Після цього будуть посилюватися. В тому числі в тішовій економіці. Штогнань законодавством вводи сотні економічних злочинів. Останнім часом наші правоохорончі органи виконують велику роботу, яку по-своєму трактують правила роботи з грошима. Невдоволено порушено

кримінальну справу стосовно директора, заступника та головного бухгалтера житкомпроєкту фірми «Градобанк». Іх звинувачують а отриманні хабарів од представників номерних структур та прийнятих підприємств за надання кредитів. Легких осіб, які давали хабарі, викрито у шахтарстві з коштом незаконною переказуванні на рахунок сильних підприємств, концентрують карбованців у валюту та в її привласненні. У цій справі до відповідальності притягують 15 осіб, шість з яких арештовано на 30 діб відповідно до Закону «Про запобігання затриманню особи».

Поворотна коштів, що незалежно осідують у зарубіжних банках, справа надзвичайно складна. Але чомого вдалось й тут добитися. Преса вже повідомляла, що оперативно-слідча група з допомогою правоохоронних органів Швейцарії виявила підпільні коррахунок «Даміана-Банку», через них злилися мільярди механізмів. Але долалися на таких рахунок заборонено, а Національний банк України тимчасово зупинив роботу цього комерційного банку.

Але дуже важливо не обмежитися цій справі лише каральними, адміністративними заходами. Нам треба створювати такий економічний клімат, щоб кошта не «втікали» за кордон, щоб була зацікавленість вкладати їх у нашу економіку. До речі, фінансистів останнім часом адвадцять, що на Міжбанківській валютній біржі зростає попит не лише на долари, а й на карбованці. Тобто купують карбованці, зростає, за валюту. Це, речі, усього, однака рогі на уряд і Національний банк обрали правильну тактику у поведінці на фінансово-грошовому ринку і що капітал з-за кордону починає повертатися. Хотілося б з цим являючись не помилитися.

—Леоніда Даниловичу! За останні місяці Ви провели ряд важливих зустрічей з главами інших держав, 19 листопада відбувається з державним відвідом до США. В достатньо економічних умовах, фінансової допомоги інших держав нестаче, вбачаючись неспроможністю власними силами вийти з кризи, заповнаються перед Заходом.

Відвід до Канади, Туркменстану, до США, до СРСР, до України, до Києва, з того раз наші дії, якими в економічній сфері ми повинні розгорнути реалізацію моделі зовнішніх зв'язків. У свою чергу зовнішні зв'язки діяльність допоможе нам створити фундамент внутрішніх економічних реформ.

З Канадою, як ви знаєте, досягнути добрі домовленості, та країна надає і політичну, і фінансово-економічну підтримку реформам в Україні. Завдяки Канаді та конференції «великої сімки» Росія і Туркменстан стали також більш зацікавлені в допомозі нашим реформам. Моє прохання про запрошення на конференцію Росії і Туркменстану як основних учасників цієї конференції підтримав Президент США, Прем'єр-міністр Канади. І ми в Туркменстані побачили, як багато важать рекомендації Міжнародного валютного фонду, конференції «великої сімки». Хоча визначальну роль, зрозуміло, відіграє позиція керівництва Туркменстану, теплі почуття туркменського народу до України — нас повільно історія, ще жорстока війна випробувала, ніж сьогоднішній візиту до Туркменстану ми маємо надійного і стабільного партнера у розв'язанні проблем забезпечення України енергоносіями. Її добрі перспективи щодо співробітництва і допомоги співного співтовариства не надяться. З цього візиту нам потрібно виходити.

Я не раз підкреслював, що насамперед ми повинні покладатися на самих себе. Але, з іншого боку, успішно здійснити широкомасштабні економічні реформи ми підтримки і допомоги співного співтовариства не надяться. З цього візиту нам потрібно виходити.

Ще один запитання у зв'язку з відвідом до США. Чи не ускладнилася питання надання Українці фінансової допомоги з боку Сполучених Штатів, за яку виступає Президент Вільям Клінтон, з огляду на результати останніх виборів там?

Ще, що в конгресі США тепер переважає консервативні сили, звичайно, ускладнить життя Президенту-демократу. Але не думаю, щоб це було настільки, щоб пришло до кардинальних змін у зовнішній політичній лінії США, тут уже є багато позитивних дослідів із Вільямом Клінтоном — досвідом непростих стосунків з нашим парламентом. Хоч б як там було, ми знаходимо порозуміння з більшістю депутатів.

Стосовно позиції США до України, то вона також на повинна б відіграти зміни. Такої ж думки і посол США в Україні Уільям Міллер.

Інтерв'ю взяв Михайло ДЮРЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року

На підставі положень Декларанції про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року, Заяви Верховної Ради України «Про без'ядерний статус України» від 24 жовтня 1991 року, Постанови Верховної Ради України «Про додаткові заходи щодо забезпечення набуття Україною без'ядерного статусу» від 9 квітня 1992 року, Постанови Верховної Ради України «Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про згорювання і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 року, і Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 року» від 18 листопада 1993 року, Постанови Верховної Ради України «Про приєднання до Угоди про нерозповсюдження ядерної зброї» від 18 листопада 1993 року, Президентом України на підставі рекомендації, що містяться у пункті 11 Постанови Верховної Ради України «Про ратифікацію Договору між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Сполученими Штатами Америки про скоро-

чення і обмеження стратегічних наступальних озброєнь, підписаного у Москві 31 липня 1991 року, Протоколу до нього, підписаного у Лісабоні від імені України 23 травня 1992 року» від 3 жовтня 1994 року Верховна Рада України постановляє:

Предметом до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року з такими застереженнями:

1. Положення Договору не охоплюють повною мірою унікальної ситуації, що склалася внаслідок розпаду ядерної держави — Союзу РСР.

2. Україна є власником ядерної зброї, укладеною нею від колишнього СРСР. Після розуклоплектування та знищення цієї зброї під контролем України і за пролепідрами, що виключають можливість повторного використання ядерних матеріалів, які є компонентами цієї зброї, за паринням принципу «немає зброї, не маєш засобів її реалізації», Україна має намір засосувати аніцидальні матеріали виключно у мирних цілях.

3. Наявність на території України ядерної зброї від її повної ліквідації, а

таким відповідна робота щодо її утримання, обслуговування та ліквідації не суперечить положенням статей 1 і II Договору.

4. Загроза силою чи в використанні проти територіальної цілісності та недоторканності кордонів чи політичної незалежності України з боку будь-якої ядерної держави, та само, як і застосування економічного тиску з боку ядерної держави, не можуть бути використані в інтересах України до Договору будуть передані країнам-депозитаріям після набуття чинності цим Законом.

6. Цей Закон набуде чинності після надання Українй державним гарантії безпеки, оформлених відповідно до положень відповідного міжнародно-правового документа, що гарантує безпеку України.

Голова Верховної Ради України
М.КІВЬ, 16 листопада 1994 року.

Про внесення змін до статті 32 Закону України «Про дорожній рух»

Верховна Рада України постановляє:

1. Частина другу статті 32 Закону України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338) вилучити в такій редакції:

«Не дозволяється без погодження з виробниками транспортних засобів та їх складових частин або іншою спеціально уповноваженою на це Кабінетом Міністрів України організацією, перереєстрації, що призводить до зміни повної маси і її розподілу по вісках, розміщення центру ваги, тилу двигуна, його ваги і потужності, колісної бази чи колісної формули, системи гальмування і рульового керування та трансмісії».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л.КУЧМА.

«Нема актора, з котрим би я в цьому театрі працював...»

Повішено генеральним директором і художнім керівником Національного академічного театру російської драми імені Лесі Українки призначено Михайла Резникова. Це і нове призначення і, одностак — чергове повернення до російської драми. Вперше Михайло Юрійович прийшов сюди ще в середині 60-х. А на початку 80-х був головним режисером російської драми. Близькість поставлених ним виставишла саме тут.

М. Резников — учень великого Г. Товстоногова. Має вже своїх учнів, за його плечима десятки вистав, книга про режисуру, Шевченківська премія.

Справляє враження великий раціональний чоловічок. У бесіду йдемо й торчимо великі шматки складних текстів — так, що не варто збиратися з оригіналом.

Можливо, до цього робить перша збробота ним яка освіта — техніка. Театральний інститут в Ленінграді — то вже друга яка освіта.

Режисер Резников нагадує Савьєрі, котрий весь час надовгає контроль за собою. Але й Мотар, у нього досить життєвої. Діє, але, приміром, вистави Резникова 70-х років («Безпримирення», «Імперія» в Буенос-Айресе, «Отелло») стали фактами особистості духовної біографії — зроблені з шалентного лектисмо, неспраї й одностак розумні. Дивлячись їх, можна було думати: це робить великий цілісний чоловік.

У 70-х роках побачив значало чимало.

— Михайле Юрійовичу, чому ви одностак акторської склади до прем'єри? Через те, між іншим, практично нема актора, з котрим би я в цьому театрі не працював, падаю назві, що нема актора, у котрого не пов'язані й міно якісь цікаві ролі. Приміром, з Алою Михайлівною Роговською, яка була головним режисером два роки, я спробував налагодити життя театру, але виявилось, що тому театру не потрібні. Спробував дати роботу всім — виявилось, не треба.

— Ну, тоді мос запантання вам тим більш арозуміло.

— Чому я повернувся? Я вам скажу, кому. Мені запропонували очолити театр. Спершу я відмовився, бо не прагну до адміністративних посад. Але, після арілах роздумів, — погодились. Чому? З однієї лиш причини. Б велика група акторів тут, і молодих акторів теж, котрих я вважаю, можна підняти й зробити з них ПОКОЛІННЯ. Це — перше.

Друге чому я сюди повернувся. В арістокі люди, кожен з нас, режисер, обирає свій напрям, інколи цей напрям буває радикальним іншим, ніж у молодості. Я обрав напрям психоаналітичного театру і вважаю, що не те, що варто й несподібно відкодувати. Аліже найбільше досягнення «Театру ХХ століття» — театр ансамблевий — потягеньку змиває в кошикову м'яку Радянського Союзу, і союмо, коли Пугач Пугач з радціональним напрямом прийняти і грати? «Три сестри» так докучало, так похизувало, як російські актори вже не можуть.

Я сподіваюсь, цей психоаналітичний духовний театр і, мені здається, знаю методологію, як прийняти до нього артистів, розвинути оцей напрям психоаналітичного, духовного театру, здатного впливати на умів й серце.

— Тобто, ви вважаєте, що кийська російська драма — саме той театр, кому можна повернутися заради відпівання такої ідеї?

Далі — як розвивається той конфлікт і чому і тоді пішли з театру? Скоріш за все, не було б вважаю, не недостатньо. Той конфлікт

був на найвищому рівні, а піпін з театру за особистим розпорядженням Шербицького, але якщо я тоді не навмисно виступити в пресі чи вийти з країни, то тепер розповідати ці речі — смішно і з цього роду не буду. Конфлікт був у тім... ні, не буду говорити.

Ось вам хронологія того, що сталося в цьому театрі. Мені було боляче йти звідси, але, будучи головним режисером два роки, я спробував налагодити життя театру, але виявилось, що тому театру не потрібні. Спробував дати роботу всім — виявилось, не треба.

— Ну, тоді мос запантання вам тим більш арозуміло.

— Чому я повернувся? Я вам скажу, кому. Мені запропонували очолити театр. Спершу я відмовився, бо не прагну до адміністративних посад. Але, після арілах роздумів, — погодились. Чому? З однієї лиш причини. Б велика група акторів тут, і молодих акторів теж, котрих я вважаю, можна підняти й зробити з них ПОКОЛІННЯ. Це — перше.

Друге чому я сюди повернувся. В арістокі люди, кожен з нас, режисер, обирає свій напрям, інколи цей напрям буває радикальним іншим, ніж у молодості. Я обрав напрям психоаналітичного театру і вважаю, що не те, що варто й несподібно відкодувати. Аліже найбільше досягнення «Театру ХХ століття» — театр ансамблевий — потягеньку змиває в кошикову м'яку Радянського Союзу, і союмо, коли Пугач Пугач з радціональним напрямом прийняти і грати? «Три сестри» так докучало, так похизувало, як російські актори вже не можуть.

Я сподіваюсь, цей психоаналітичний духовний театр і, мені здається, знаю методологію, як прийняти до нього артистів, розвинути оцей напрям психоаналітичного, духовного театру, здатного впливати на умів й серце.

— Тобто, ви вважаєте, що кийська російська драма — саме той театр, кому можна повернутися заради відпівання такої ідеї?

— Так. Ця ідея була закладена в цьому театрі дуже потужно свого часу, й не дивлячись на всю оту чехарду, ці стіни, ці люди зберігають, можливо, гомеопатичні дози цього впливу. Російська драма, вона завжди була у кращих своїх речах професійним інтелектуальним театром. Саме цей театр я хотів би відновити. З іншого боку, мені сказали в Кабінеті міністрів: за виняткової ситуації в Україні цей театр мусять бути справді театром російської драми, в не тріторизованій західній й сесі. Тут я підлягаю адемо. Хоча добре розумію і всі проблеми, пов'язані при цьому з касою.

— До речі, ви знаєте, що інші сидять у перших рядах півтиту, чи з білків театру стоянка для мерседесів? Точно не скажу, але знаю, що, хоч ми й багато що втрачати публіку, але вона є, вона прагне або поважається пристрешай, або — потужного відпочинку.

— Що ж пропонується? — Прийти сюди, я, в дуже складних умовах, спробувати дати творчу роботу 67-ми артистам із 72-х, що є в групі. Ми заступили три вистави. Це досить серйозна драматургія, що має прямий стосунок до нашої дійсності. «Шалені гроші» — то велику комедію О. Островського ставитиме В. Остропадський. Я — давню мрію про це, — почав роботу над «Шолохові людським» Шерпадан, тех комедія, і боевельна перекладка з сучасності. «Емігрантська» п'єсу Н. Берберової «Маленька дівчинка» ставитиме Алла Бабенко.

Школу ліхослів'я ми вже почали, надважливий важко, але поки що цікаво, у професіоналів загоряються очі, коли йдеться про психоаналітичний театр. Хоч я розумію й усю міру відповідальності.

— Бажаю вам успіху. — Дякую.

Бесіда в Віталій ЗІЖКА. На фото Ірина АСТАПЧЕНКО: Валерія Залужна — мис Тіна у спектаклі М. Резникова «Історія однієї речі».

Каждут, у них там позолочено...

З 24 по 27 листопада у приміщенні Київського Молодіжного театру гастролюватиме Альтернативний театр з Мінська (художній керівник — Вітаутас Григولیнас). Мінчани покажуть дві вистави — «Король помирає» Е. Іонеско та «Комедія» В. Рудова.

Цьому театру не бракує легенд, які несласі всі права: виник він на базі самодіяльного колективу й за короткий час змінив категорії інтелектуала не шукаючи артисти навіть з академічних театрів. Важливо й те, що Альтернативний (в усьому разі — так кажуть) — фінансово недержавний, що видається за наших часів немислимим. Але одна серія наших газета написала, що у них там, в Альтернативному, казати, вибачайте, унітаризм пофранцузькому.

Що не викликає сумніву — це театр для інтелектуалів.

Інші є різні інтелектуали. Приміром, інтелектуально-бізнесмени. Так-от, у Мінську ця категорія інтелектуала не шукаючи доларів на те, щоб попливти прем'єру Альтернативного. А для бізнес-інтелектуала сам театр прибував злучи систему добісценію.

Що одне безсумнівно — це театр талановитих акторів. Кажуть, заради них унікального актора Гіора Збарі варто сходити косяк ходу.

Що ж, маємо таку нагоду — гріх не скористатися.

Наш кор.

Оголосіть весь список, будь ласка!

Коли режисер Олексій Кузьмелій започаткував у Києві Міжнародний фестиваль «Савутія», це здавалось одержавовою акцією, широким прихого пана Кузьмеліного, великого любителя всьляких аристократично-театральних витребеньок.

І ось — маємо вже Третій фестиваль «Савутія».

Проводиться він, як і раніше, під патронатом столичного Головного управління культури та за участю нестомного Олексія Кузьмеліного.

Але є й новина — цього року фестивалю приєдналися не лише в великому приміщенні на Ярославовому Вузі, а й у Центрі мистецтв «Савутія» на Конфрактній площі. Це втішає — значить, вистави зможе побачити не лише старі учасники фестивалю, а й найбільше глядацько-любитель.

Хто жоті? Іх чимало: Хуанітська опера з Кіровоградської «Студія» з Варшави, театр на Перемській з Москви, театр «Рокко» з Праги, Сєвастопольський Молодіжний театр, Лівійський Молодіжний театр та інші.

Урочиста церемонія відкриття фестивалю відбулась вчора, вистави на Ярославовому Вузі почнуться сьогодні о 19-й вечора. А з 25 листопада у «Савутії» всі відвідувачі колективні покупці ватимуть свої вистави шолона — до 28 листопада включно і практично одностакно. Щоб в усьому цьому розгубитися — варто у понеділок йти прибувати до «Савутії» о 16-й годі і вже там вибирати собі виставу до відбою, як на армьрку...

Наш кор.

Чонкін разом з Войновичем у Києві

Посольство Великобританії в Україні організувало показ фільму «Життя та надзвичайні пригоди радального Чонкіна». Перед демонстрацією стрічки, яку створили британські продюсери Еріх Абрахам і Катя Краусова, інстелуала автор роману про Чонкіна Володимир Войнович. У залі була присутня і Катя Краусова. Фільм галачам, а це, буди дипломати, журналісти, кінематографісти, сподобався.

Олександр ВИШНЯК, провідний науковий співробітник Інституту соціології НАН України, кандидат філософських наук;
Валерій ПИЛИПЕНКО, завідувач сектору суб'єктів ринкових відносин Інституту соціології, кандидат філософських наук.

НАША МОЛОДЬ ВЛАСНІСТЬ

Приватизація державної власності в Україні бере початок з кінця 1992 року. Її фундаментом було закладено навесні цього року в законах «Про приватизацію майна державних підприємств», «Про малу приватизацію». Ці закони передбачали різні методи приватизації майна — аукціони, конкурсний продаж, через ордену з викупом, лізинг для приватників підприємств, а також 70-відсотковий продаж через іменні майнові сертифікати. Щодо останньої з форм, то вона,

Соціологія

на наш погляд, забезпечує соціально справедливий та юридично зацікавлений процес приватизації для всіх прошарків населення, зокрема і для молоді. Проте на практиці 80 відсотків усієї приватизації здійснювалося через ордену з викупом чи викупом колективних підприємств. А це, як свідчить практика, економічно нефективно, так і соціально несправедливо, бо значна кількість молоді, не зайнятої на приватизованих підприємствах, залишилася осторонь процесів приватизації.

заці незначна. Як показало соціологічне дослідження, проведено в липні в Києві за репрезентативною вибіркою, навіть у приватизації за сертифікатом протягом 1993—94 рр. взяли участь лише 16 відсотків молоді віком до 30 років, а як серед людей 30—39 років таких виявилось 39, 39 років — 45 відсотків, 40—49 років — 18 відсотків, 50—59 років — 28, 60 років і більше — 12 відсотків. Виходячи з наведених цифр, можна сказати лише, що активність молоді більша від активності... пенсіонерів.

Якщо говорити про реальну участь молоді у приватизації різних об'єктів, виявляється, що вона менше, ніж люди зрілого віку, використовують свої сертифікати для приватизації цих підприємств, де працює. Однак, на противагу старшій молоді, молоді активніше купували акції підприємств, що приватизуються.

Усі ці протиріччя, зміни трудової поведінки молоді можна пояснити, передовсім, недостатньою інформативністю форм реальної приватизації на початку 90-х. Але, незважаючи на всілякі приватизаційні негаразди, слабке заочне підтримання (15 відсотків молоді (15 відсотків населення) висловилися за тимчасове зупинення приватизаційних процесів, а 32 відсотків наполягають не тільки на продовженні приватизації, а й на її прискоренні. Але з оглядом на те, що наша юна уже не уявляє свого подальшого життя без продовження ринкових реформ.

Чому ми зосереджуємо увагу саме на молоді? Та тому, що молоді — майбутнє держави. І кому, як не молоді, закладати його підвалини. Оскаржуючи приватизацію — надзвичайно актуальний процес, го участь у ньому молоді мала б бути чи не найважливішою. Насправді ж за так званою приватизацією державна трудовими колективними де-юре і де-факто майно підприємств опинилося в руках вузького кола осіб, де молоді майже не представлені. Тому якщо такі суперечливі ставлення молоді до економічних реформ.

Як показали дослідження, що в 1990—1991 рр. на суперечливі і неефективні ринкових реформ в Україні привели до того, що другорядні питання ринкових механізмів підтримували доволі абсолютна більшість, а головні — перехід до вільних цін і прискорення приватизації підприємств — сприймалися зовсім стримано.

Не таємниця, що молоді більше, ніж інші вікові категорії населення, підтримує політичні й економічні реформи. Але якщо брати став-

лення громадян до приватизації різних об'єктів державної власності в цілому і молоді зокрема, го протягом останніх трьох років не спостерігалося жодних значних розбіжностей. У середньому ця розбіжність зменшувалася 10-відсотковими пунктами.

Неоспоренно, неефективне та соціально несправедливе проведення приватизації у перші роки незалежності та реформи в Україні призвело до того, що тепер позитивно оцінюється лише приватизація житла, яка, до речі, охоплює широкі верстви населення (приватизовано понад чверть усього державного фонду). Щодо інших об'єктів приватизації, го ставлення до них як молоді, так і населення майже не змінилися (всупереч промислові, торговельній підприємствам, землі, а го й істотно погіршилися (малі торговельні та промислові підприємства). Це не випадково. Адже за останні роки приватизація великих підприємств і землі практично не арушилася а міста, а питання про пошук приватизації з правом продажу землі досі не вирішено на зако-

давочому рівні. Наявність на берегах об'єктів приватизації малих об'єктів торговельної, сфери обслуговування, промислової підприємств. Їх беруть у власність, як правило, трудові колективи. Або продають через аукціони. Скуповуванням так званими коопами багатьох торговельних гоць, кафе, ресторанів тощо викликало реставрацію відчуження частини громадян. Неудовольство населення, за нашими прогнозами, зростає паралельно прискоренню малої приватизації, якщо не буде внесено істотних корективів у сам процес приватизації.

Не секрет, що молоді активніше, ніж інші вікові групи, орієнтовані на економічні реформи і приватизацію, хоча займається підприємством, долучається до роботи у приватному секторі економіки. Ще на початку 90-х профіля переорієнтації молоді щодо вибору галузі діяльності в державному, змішаному секторі економіки, на приватних і кооперативних підприємствах. Проведене в грудні 1990 року опитування молоді показало, що відважало перевагу роботі на

державних підприємствах, а установках, колосах 27 відсотків, на приватних підприємствах 12 відсотків і лише 8 відсотків наводилося на самостійну підприємницьку діяльність. Дещо інше картину змалювало опитування на початку цього року. Так, у приватному підприємстві бажало працювати: 67,5 відсотка молоді (до 30 років), 62,4 відсотка людей у віці від 31 до 40 років, 54,7 відсотка тих, кому від 41 до 50 років, 35,3 відсотка людей, кому від 51 до 60 років, і 13,6 відсотка тих, що мають 60 років і більше.

Таким чином, переважно на більшість молоді прагне стати підприємцем, схильна до статусу найманого робітника, чого не скажемо про людей старшого покоління. Проте у даному разі мова йде лише про вербальну поведінку, орієнтацію молоді, а не про реальну економічну і трудову поведінку. Во хоч молоді і частіше, ніж інші вікові групи, займається підприємництвом, прагне найманним персоналом у державних структурах, однак реальна її участь у приват-

Контакти

— Васильо Григорюченко, чому вибір упав саме на ім'я?

— Не хочу казати, хто кого вибрав, але за три роки спільної праці ми не маємо до своїх партнерів жодних претензій. Як, сподіваюсь, і вони до нас.

А німецька фірма «Conti-gate», яка стала співзасновником нашого підприємства, створила такі мережі в Німеччині, зокрема для підключення до лінійної світі Дойчебанку.

— Що таке «Інфоком» сьогодні?

— Наше підприємство забезпечує надання зв'язку між абонентами України та з абонентами більш як ста зарубіжних мереж. Причому надаємо комунікаційні послуги на світовому рівні.

— Тобто можете за «ізнати свого клієнта з будь-яким

Увесь світ на комп'ютерній долоні з допомогою телекомунікаційних послуг, які пропонує «Інфоком»

Як найшвидше і без втрат «від-трактувати» оперативну інформацію? Скористатися факсом або телекомом. Але для цього треба покласти, поки зайнятий ліній, а потім — дозвільно обробити цю інформацію на комп'ютері. Та й, де зарплата, що цією інформацією не скористається хтось інший, бо вока, по суті, не має жодного захисту. Телекомунікаційний зв'язок з панетною комунікацією унеможливує таке. До того ж потрібна інформація потрапляє відразу на комп'ютер компанія чи замовника, контактентом.

Упринципі так, але через інші мережі. Сьогодні більшість роботи в Україні на зв'язок з Європою та Північною Америкою. А вже через тамтешні комунікаційні мережі тримаємо зв'язок з усім світом.

Хто є сьогодні нашим основним клієнтом?

— Різні фірми, іноземні посольства, банки.

— Кажуть, що плата за послуги, які пропонує «Інфо-

ком», багатом не по кишені.

— Але в нас ціни нижчі за світові. Зрозумійте, ми працюємо на першокласному обладнанні, яке дуже дорого нам обійшлося, треба окупити ці витрати. Та ми не думали, що зробіть за два-три роки, а протягом злочина тривалішого часу. І коли надаємо послуги через міжнародні мережі, го не можемо опускати тарифів до такої мірки, у якої матимемо збитки. Та й, зрештою, у

примочі у тому єлидді, який найзручніший для роботи. Стільки українсько-німецьке підприємство «Інфоком» об'єднує в Україні почало здійснювати для переваги тих чи тих даких телекомунікаційні канали зв'язку, стало офіційним оператором Мінзв'язу України з надання таких послуг, виконуючи для цього Національну мережу передачі даних і телекомунікаційний «УкрПак». Наш наредповідник зустрівся з генеральним директором СІП «Інфоком» В. ПОЛІЩУКОМ.

Вас діє ціла система аніжок для клієнтів щодо оплати. Приміром, го залежить від часу доби, коли абонент входить на зв'язок, від частоти його під'їзнення до мережі... Особливо на українських лініях.

— Останнім часом «Інфоком» особливо активно працює над створенням ти обслуговуванням супутникових систем зв'язку.

— Сьогодні ми встановили в Україні майже 20 станцій

супутникового зв'язку. А найпершими нашими клієнтами стали інформаційне агентство «Рейтер» та агентство з брокерства авіакомпанії «Сіта».

Німечкома завдання сьогодні — встановити могутню центральну станцію, з якою могли б працювати невіддалені антени, розміщені в регіонах наших держав. Така станція супутникового зв'язку, яка дітяме в Києві, дасть змогу Україні підключити на взаємні мережі, під'їзнятись до них користувачів з будь-якою мережею, включи доку телекомунікацій, голосовий зв'язок, факс — одне слово, все, а чому буде потреба.

Вартість таких периферійних станцій буде не така вже й дорога. Тому співробітництво, що уряд підняв до нас, обкладає вносими податками, які потім неодмінно лянуть на плечі наших клієнтів, усього народного господарства.

— Недорого — не скільки?

— Приблизно 15 тисяч американських доларів. Це значно менше, ніж коштує новий «Мерседес» або «Вольво».

І, певна річ, плануємо ширше використовувати наземну мережу. Як в Україні, так і в інших країнах, каналів із Західною Європою та Північною Америкою.

Розмовляв Роман БАТРИЧ.

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

АГЕНТСТВО "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ТЕЛЕПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламні-інформаційні блоки, тематичні передачі, "перспектива" та "Презентація" (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукциони, телевізії, конкурси, шоу, лотереї тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

відеореєстри, відеофільми, сценети, сюжетні

РАДІОПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламні-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

магнітофільми та іншу аудіопродукцію

РОЗМІЩУЄ

ващу рекламу у найпопулярніших передачах Українського телебачення (радіо, телебачення), ми готові укласти з вами угоду на довгострокове співробітництво. Ми будемо раді, якщо наша рекламна допоможемо вам у розв'язанні ваших проблем.

Наша адреса: 252083, Київ-33, вул. Володимирська, 83-А.
Тел. (044) 224-46-43; 226-91-29

РЕАЛІЗУЄМО АБО ОБМІНЮЄМО

на продукти харчування

ТРАКТОРИ

MT3-80 UK, MT3-82 UK,

АВТОМОБІЛІ ЛАЗ-Т 969М.

Вони у нас є постійно.

Купуємо туполонку.

Телефони в Луцьку: (03322) 4-33-84, 4-42-57, 3-10-46.

Государственное производственное объединение

«Проекс»

реалізує со склада в г. Дніпропетровськ:

шпалы железнодорожные широкой колеи

березнякы Г-П-П, пилы.

Форма оплаты — предоплата,

безотзывный аккредитив.

Для оптовых покупателей предусмотрена скидка.

Наш адрес: 320070, г. Дніпропетровськ,

пр. К.Маркса, 60, комн. 529, 532;

телефоны: (0562) 45-21-32; 45-33-90; 44-16-37;

телефакс: (0562) 44-06-23.

Внимание!!!

Директор ЛАЗ-33 первой комплектации

Со склада в Киеве по низким ценам

Тел. (044) 265-27-36, 265-89-60

факс: 265-44-94.

Інформація про продаж пакета акцій відкритого акціонерного товариства «Дубки» на умовах комерційного конкурсу.

Адреса: м. Київ-60, вул. Стеценка, 1.

Кількість простих іменних акцій запропоновано-го для вродажу пакета — 463 шт.

Номинальна вартість — 243.075.000 крб.

Балансовий збиток за 9 міс. 1994 р. — 15,38 млн.

Обсяг виробництва — 5930,9 млн.

Номенклатура продукції

Продукція громадського харчування

Житомирський

государственный завод

химического волокала

приглашает на работу

агентов по реализации

готовой продукции и

товаров народного

потребления.

Приглашаются жители

Украины и стран СНГ.

Оформление на работу

по контракту.

Оплата в процентах от

объема реализуемой

продукции и товаров.

Адрес: 363035, Украина,

г. Житомир,

ул. Промышленная,

1/154.

Телекс: 138186 Капрон,

138922 Корд.

Телефоны: (0412)

33-29-36, 39-31-44.

Факс: (0412) 33-30-31.

Умови конкурсу

Учасники конкурсу мають бодати свої ороєзичні цілоді ціни, за яку вони бажать ормидати ас-кет акцій, та цілоді фінансових і матеріально-тех-нічних зобов'язань.

— Інвестування діяльності акціонерного товари-ства «Дубки» в розмірі, що перевищує вартість викупленого пакета не менш як у 10 разів протя-гом 2 років.

— Вилку усього пакета акцій.

— Покупець не має права відчуження пакета акцій іншим юридичним і фізичним особам протя-

Вся
миланське — фінанси!

Газосварка без карбиди!

У Вас проблем з карбидом, кислородом, ацетиленом?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим промышленные электролизно-водные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Товщина сваряемого металла 0.5 ... 5мм., Выход газовой смеси 1500 л/час, Максимальная потребляемая мощность 4.5 кВт. Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание

Звоните: (0572) 23-0127, 32-1903, 20-5396

Письме: 310115 Харьков-115, а/я 3151

Привалите: г. Харьков, ул. Котляова, 29

Тільки установки фирми "Технолог" завоюють акційний свідоцтво перемоги!

Акції АО
«Фондовая звезда»
40% в US \$

Тел. (044)

271-41-23,

271-44-28,

Факс (044)

276-30-38.

Реализуем!

Автомобили

КрАЗ, МАЗ, ГАЗ,

автомобили

КрАЗ, МАЗ, ГАЗ

автомобили

14, 16, 20т.

автобусы

ЛАЗ, РАФ, УАЗ

тракторы ЮМЗ, экскаваторы.

Днепропетровск: (0562)

92-80-64.

Выдаем

«Будивельництво» пропонує «Російсько-український словник. Будівництво» та іншу літературу з будівельної і побутової тематики. Тел. 212-10-80.

МІСЦЕВЕ ВИРОБНИЦТВО 8-11 грудня 1994 р.

В.М.Турку
ВЕЛИКИЙ РІЗВІЯНИЙ
ЯРМАРОК

В широкому асортименті:
- товари народного вжитку;
- товари для дітей;
- сільськогосподарська продукція та тварини;
- продукти харчування.

263025, м. Луцьк, а/с 79;

Тел. (03322) 24997; 24520;

Зв'язки за адресою: Факс (03322) 24384.

Торгово-виробничі закриті акціонерні товариства

«Експім» пропонує за цінами заводу-виробника:

акумуляторні компресорні агрегати:

одноступеневі: УЛ 411, УЛ 611, УЛ 811, УЛ 611, УЛ 811,

двоступеневі: УЛ 612, УЛ 812, УЛ 612, УЛ 812;

акумуляторні холодильні установки;

акумуляторні насоси;

кондиціонери з вмонтованим холодильним обладнанням;

морозильні склади об'ємом 60, 120, 500, 1100 тн.

Вся продукція ЧКА «Хочени», Чеська Республіка.

Форма оплати: будь-яка.

Можливий бартер.

Наша адреса: 282022, м. Тернопіль, вул. Протасевича, 22, ТВЗАТ «Експім».

Телефони в м. Тернополі:

Факс (03522) 4-92-81, 4-81-79, 4-82-70, 4-82-21.

Інвеститивно-акціонерний банк «ІНВЕСТБАНК» об'являє про при-
станове своєї діяльності на основі рішення правління Національно-
го банку України № 163 від 30 жовтня 1994 года.

Санкціонув, кредиторів і должників банку просим звертатися в ліквіда-
ційну комісію, працюючу по адресу:

234214, г. Київ-214, ул. Героев Дніпра, 36-в;

тел. 411-73-93; 411-92-31;

т/ф 411-44-34.

Фирма «ОАИВЕР» реалізує:

трактори МТЗ;

двигатели к тракторам МТЗ;

холодильники «Минск».

Возможен бартер на сахар, муку, гречку.

Телефони в г.Мінське:

(0172) 77-80-11, 77-31-09. Факс (0172) 78-68-21.

Арбитражним судом Дніпропетровської області

розглядається справа про банкрутство агентства

«Паблік Рілейшнз» (юридична адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Шевченка, 17/301). Претензії приймаються упродовж місяця за адресою: 320004, м. Дніпропетровськ, пр.Кірова,1, кімн.537.

том 2 років без збереження умов, на яких було ормидано пакет акцій.

Розширення переліку послуг, істотне підвищення їх якості, створення оздоровчого комплексу, модернізація ормидань та обладнання.

Полішення фінансово-економічного стану АТ, рівня заробітної плати та дивідендів акціонерів Товариства.

Заяви на весь пакет акцій приймаються в місячний термін з дня опублікування за адресою: вул. Веляка Житомирська, 19-В.

Антолій БЕНЬ, «Голос України»

«В ПОРЯДКЕ ИСКЛЮЧЕНИЯ»
Як перед кінцем світу
поспішають зводити дачні хороми «слуги народу»

Мешканці Іванковичів, що у Виспльківському районі, сумно жартують: не думали й не гадали, що на старість доведеться пожити ще й при пареві... Точніше, при «парському селі», як вони не без іронії нарекли давнє містечко, що, наче у казці, буквально вилетіло на іванковичівські землі.

[illegible]

Місцеві сільські сторожники пригрозили мені. Одня натруджена літня жінка у розмовах з нами сплескує руками: «Вже ми! милій, мені 58 років, усе життя тут проживаю і антокрана в селі не бачила. А оця – видень дідуть, аніч дідуть, адосаїта дідуть, як перед кінемом сайту. Другий раз, буває, коби через дорогу на можна перестепа... Сайвіло, буно, в селі адмінкають – економіа, а тут цілу ціп такі прожороти, як ото аз врем'я бомбжюкне...»

Чия земля? Звісно – споконвічних іванківчан-ска. А от хто на ній, на одних виділених дві дачі, по 100 гектарів, стан розселяють, місцеве населення зникає в загальних рисах – киянське чужацтво. Та й коопоспівник, коли чия влада – сільрада, як усе-таки не путає ситуацію не може, хоча саме вона ухвалює рішення нападати на іванківчан. Іванківчан? Документи, на яких ці рішення ґрунтуються (заявки, форма № 3, де вказані адреси, житлові умови) заявляючі, клопотання організації, у якій ці іванківчані, нам показати не змогли. Голова сільради і інженер-землеустроєдник розторнули карту-схему розподілені дачі ділянок, де на багатьох замість іванківчан власники вказано: «ген. з (гобо, генерал, генералітат)» (№ 1050).

Тож жва, з генералів, чия?

— Гириць? З КГБ? — перешитиє голова в івженя-землеуноряля з.д.

— Тв'яке там КГБ, — сердиться землеупорядник. — Мані казали, що чоловік П — декан якогось факультету.

Наче виправдовуючись, землеупорядник скаржитися:

— Я колись питаю на дачі прізвище хазяїна. Кажу, за землю платили? А він: не ваше діло..

Після деяких наших «наївних» запитань на зразок, чи не приходять по дачні ділянки рядові робітники з Києва чи, слідом за генералами з МВС, сер-

— Та як що, який сержант? Ніже одної зvezди до мене не заходять. Майор ще може, і вище. Полковники, генерали... Ось генералів-прикордонників Баних, Клешино пам'ятаю... А вообще-то, такі самі хлопці, як ми з вами.

Люди й без того здогадуються, що то ва «хохли» у тих царських кубелечках селяться. На окремих гілках підіюють дошки й інші знамениті

ділках, наділений деяким їхнім односельцем, з'явився хіба що «собачі» будки — маленькі сховажки для городнього чи будівельного реманенту, інвентаря. Зате у київських, — наче гриби після

HUMANITIES 813 YHP

[illegible]

дошу, росту, хорові. Ось де створювали: хто на хрестині, більше, витягували збудувати. Один під палач азійського еміра «косити», другий — під готичну стіль підпалити вогнем, третій — закармлювати червоню — з голубки «заманити» дитину під вершню черепаше. Голуби казали: «Скільки вийде, скільки вийде».

Завжди в мене була така думка: «Якщо бок фортеці в бійниці. А те генерали «хорошо» і так бок суперників. У колишнього міністра уні-триніш справ Васильянина та його першого вступ-ника Корнійчука дачні хороми — наче вийшли з бійниці. Це «содручність» нізичний керів-ник Держкомкордів генерал-полковник Ванних-якого, на цих посадах мав затверджувати Верховна Ра-да, та його шіданий генерал-лейтенант Клепача, який вийшов один з будівель, як і вийшли. Виходить щось на зразок космогічної школи (да-ється потім).

Їхній тил (у прямому розумінні) — будь здоро

ай, адже там час від часу з'являється сам перший заступник міністра оборони — начальник Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковник Лопата, де візківці зводять дачу (див. фото). Його доміє Марини Троць. Якщо вірити повідомленням однієї із всеукраїнських газет про дві дівчі-літняки самого генерала Лопати в Музичай, із Горинач 1 ще про одну — його доньку в Музичай, то яка ця ліхом?

В іванкопачівських селян від усього цього серце обливалося кров'ю. Мовляв, все життя не розгинаємо спини, одну зміну працюємо а колосіти, другу — на власних городах, і ледь доводило кінці в кіпцях, не маємо за що хліба купити. За які ж гроші зводять ці хорони «слуги народу», як овни себе наваляють?..

Хто у кого в слухах, — запитання, звісно, риторичне. Особливо, якщо бачити ці хорони на тлі

б'гатових убогих селянських хат, деляних-перелятих тинів, блягачого, зашпеного дощами (протікає дах!) приміщення сільради і поруч — довгобуд будинку культури, на котрий не достало ні копійки, ні будматеріалів. З початку цього року в селі не працює телефон, у тому числі й у сільраді, бо нід час земліяний робіт розіарило лінійку і по-ладити нікому. Давно перестав ходити до села й автобус — немає пального. Ни рахують, тобто на папері, у сільраді — аж 30,5 мільйона карбованців. А лише один Маринів — донька генерала Лопати, уже заплаатила за послуги тим, хто зводять. П'ятькожиж на Івано-Франків, близько 300 мільйонів карбованців. Готівкою!

Ось «такі само хохли, як ми з вами». Такві й держава. Знаєте, скільки наша економіка квола держава бере з «колекціонерів» дачних ділянок за 15 соток нашої землі-тодувальниці (часто отого самого найкращого на світі чорнозему)? Аж по 400 карбованців за сотку, або 6100 карбованців на рія. Вартість однієї цигарки в «шопі».

Такий прийнято закон — і комар несе підпідто-
чати. А коли підходящого немає — «вирисують». Ось один з прикладів, що його навіч члв загда-
ної парламентської комісії А. Єрмк. Торпк 27
грудня тодішній міністр оборони В. Радельський
адаке наказ, яким, зокрема, заборона кожному,
то б аів не був, використовувати військовослуж-
бовців і військових будівельників строкової служ-
би рядового та сержантського складу для вико-
нання будівельних і ремонтних робіт, у тому чис-
лі, зокрема, для таких об'єктів, як: а) вантажні
до року аке видає інший наказ, яким встановлю-
ється «помилку» і дозволяє використовувати війсь-
кових будівельників на об'єктах певної катего-
рії громадян.

А в яно так. Коли є папірець і немве елементарно-го почуття міри й совісті, уважай, ти громадянин «царського села» — держави є держави. І жодна прокуратура чи суд тебе не візьмуть. А якщо поцікавляється, їм кинуть, як отому землемірові: де твоє діло.

Принаймні, так є досі. Але доки?

Р.С. Коли цей матеріал було підготовлено до друку, у постійній Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією має ознайомити з «ідеєю» та фотоматеріалами, знайденими в інших «царських скарбах» доволу Києва, де зовсім солі розпінці кубельська чимало санононих державних мужів, відомих нам всіма: гарчачи виступали на конференціях, представляли, самоконтрелі у розбудові незалежної України. Парламентська комісія має на меті довести перекрести правдоозорних органами дотримання законності у шдйленні земельних ділянок, придбаних будматеріалів, будиноків давних чорних і розглянути це питання на одному зі своїх засідань.

ТА,
93 року на
змісту на

28 березня 1994 року скликають загальні збори колективу, на яких Л. Михайличенко та ще двох її колег, які звернулися у вищі інстанції за приводом захисту своїх інтересів, піддають «остракізму». Приймається рішення аважати, що їм «не місце в колективі», бо вони «не дають можливість спокійно працювати трудовому колективу».

(Закінчення на 11-й стор.).

За листом читача

Сергій ПАВЛЕНКО, «Голос України»

ПЕРСОНА НОН ГРАТА, або Розправа по-прилуцьки

або Розправа по-прилццьки

...ні, засміявшись надією на справедлив-
вість, нікого не послухала...

Рік тому Любор Михайличенко, яка обіймала у Прилущкому радгоспі-технікумі скромну посаду інспектора спе-

нікиму скромну посаду інспектора спроботи, нікому не заважала і не стояла поперек дороги. Самотня жінка, в якій не склалося особисте життя, жила радістю очікування нових змін. А вона у неї передбачалися значні: після тяжких операцій, майже шести років проживання в гуртожитку і перебування на квартирному обліку їй на-

квартира. Можна собі уявити її стан, почуття та настрої, коли цей ралості не судилося збутися. І з тієї простої причини, що у директора Прилуцького радгоспу-технікуму Миколи Михайловича Титаренка теж, можна сказати, не судилося особисте життя. Нині він проживає з третьою дружиною.

Щоб не ділити добротне власне житло і не вчинити щодо попередньої дружини не по-людськи, Микола Ми-

му» і 13 листопада 1991 р. на спільному засіданні адміністративного комітету з питань технікуму заєрнувся до заявою «заявляти на йоз станіи та-зидити йоз кімнати квартиру Ти Андріївн». Його сенсаци пропозицію ... задоволь нули позитивно згадан гальні збори 17 листопада тався з проханням не я

МИНИСТЕРСТВО ОБОРОНЫ
ОБЩЕВОЕННАЯ ПРОКУРАТУРА
ПРОКУРАТУРА - ЗАЩИЩАЕТ
 Москва, ул. Прохорова, д. 10
 Тел. 2-10-10-10, 2-10-10-11, 2-10-10-12
 1-10-10-13, 1-10-10-14, 1-10-10-15
 1-10-10-16, 1-10-10-17, 1-10-10-18
 1-10-10-19, 1-10-10-20, 1-10-10-21
 1-10-10-22, 1-10-10-23, 1-10-10-24
 1-10-10-25, 1-10-10-26, 1-10-10-27
 1-10-10-28, 1-10-10-29, 1-10-10-30
 1-10-10-31, 1-10-10-32, 1-10-10-33
 1-10-10-34, 1-10-10-35, 1-10-10-36
 1-10-10-37, 1-10-10-38, 1-10-10-39
 1-10-10-40, 1-10-10-41, 1-10-10-42
 1-10-10-43, 1-10-10-44, 1-10-10-45
 1-10-10-46, 1-10-10-47, 1-10-10-48
 1-10-10-49, 1-10-10-50, 1-10-10-51
 1-10-10-52, 1-10-10-53, 1-10-10-54
 1-10-10-55, 1-10-10-56, 1-10-10-57
 1-10-10-58, 1-10-10-59, 1-10-10-60
 1-10-10-61, 1-10-10-62, 1-10-10-63
 1-10-10-64, 1-10-10-65, 1-10-10-66
 1-10-10-67, 1-10-10-68, 1-10-10-69
 1-10-10-70, 1-10-10-71, 1-10-10-72
 1-10-10-73, 1-10-10-74, 1-10-10-75
 1-10-10-76, 1-10-10-77, 1-10-10-78
 1-10-10-79, 1-10-10-80, 1-10-10-81
 1-10-10-82, 1-10-10-83, 1-10-10-84
 1-10-10-85, 1-10-10-86, 1-10-10-87
 1-10-10-88, 1-10-10-89, 1-10-10-90
 1-10-10-91, 1-10-10-92, 1-10-10-93
 1-10-10-94, 1-10-10-95, 1-10-10-96
 1-10-10-97, 1-10-10-98, 1-10-10-99
 1-10-10-100, 1-10-10-101, 1-10-10-102
 1-10-10-103, 1-10-10-104, 1-10-10-105
 1-10-10-106, 1-10-10-107, 1-10-10-108
 1-10-10-109, 1-10-10-110, 1-10-10-111
 1-10-10-112, 1-10-10-113, 1-10-10-114
 1-10-10-115, 1-10-10-116, 1-10-10-117
 1-10-10-118, 1-10-10-119, 1-10-10-120
 1-10-10-121, 1-10-10-122, 1-10-10-123
 1-10-10-124, 1-10-10-125, 1-10-10-126
 1-10-10-127, 1-10-10-128, 1-10-10-129
 1-10-10-130, 1-10-10-131, 1-10-10-132
 1-10-10-133, 1-10-10-134, 1-10-10-135
 1-10-10-136, 1-10-10-137, 1-10-10-138
 1-10-10-139, 1-10-10-140, 1-10-10-141
 1-10-10-142, 1-10-10-143, 1-10-10-144
 1-10-10-145, 1-10-10-146, 1-10-10-147
 1-10-10-148, 1-10-10-149, 1-10-10-150
 1-10-10-151, 1-10-10-152, 1-10-10-153
 1-10-10-154, 1-10-10-155, 1-10-10-156
 1-10-10-157, 1-10-10-158, 1-10-10-159
 1-10-10-160, 1-10-10-161, 1-10-10-162
 1-10-10-163, 1-10-10-164, 1-10-10-165
 1-10-10-166, 1-10-10-167, 1-10-10-168
 1-10-10-169, 1-10-10-170, 1-10-10-171
 1-10-10-172, 1-10-10-173, 1-10-10-174
 1-10-10-175, 1-10-10-176, 1-10-10-177
 1-10-10-178, 1-10-10-179, 1-10-10-180
 1-10-10-181, 1-10-10-182, 1-10-10-183
 1-10-10-184, 1-10-10-185, 1-10-10-186
 1-10-10-187, 1-10-10-188, 1-10-10-189
 1-10-10-190, 1-10-10-191, 1-10-10-192
 1-10-10-193, 1-10-10-194, 1-10-10-195
 1-10-10-196, 1-10-10-197, 1-10-10-198
 1-10-10-199, 1-10-10-200, 1-10-10-201
 1-10-10-202, 1-10-10-203, 1-10-10-204
 1-10-10-205, 1-10-10-206, 1-10-10-207
 1-10-10-208, 1-10-10-209, 1-10-10-210
 1-10-10-211, 1-10-10-212, 1-10-10-213
 1-10-10-214, 1-10-10-215, 1-10-10-216
 1-10-10-217, 1-10-10-218, 1-10-10-219
 1-10-10-220, 1-10-10-221, 1-10-10-222
 1-10-10-223, 1-10-10-224, 1-10-10-225
 1-10-10-226, 1-10-10-227, 1-10-10-228
 1-10-10-229, 1-10-10-230, 1-10-10-231
 1-10-10-232, 1-10-10-233, 1-10-10-234
 1-10-10-235, 1-10-10-236, 1-10-10-237
 1-10-10-238, 1-10-10-239, 1-10-10-240
 1-10-10-241, 1-10-10-242, 1-10-10-243
 1-10-10-244, 1-10-10-245, 1-10-10-246
 1-10-10-247, 1-10-10-248, 1-10-10-249
 1-10-10-250, 1-10-10-251, 1-10-10-252
 1-10-10-253, 1-10-10-254, 1-10-10-255
 1-10-10-256, 1-10-10-257, 1-10-10-258
 1-10-10-259, 1-10-10-260, 1-10-10-261
 1-10-10-262, 1-10-10-263, 1-10-10-264
 1-10-10-265, 1-10-10-266, 1-10-10-267
 1-10-10-268, 1-10-10-269, 1-10-10-270
 1-10-10-271, 1-10-10-272, 1-10-10-273
 1-10-10-274, 1-10-10-275, 1-10-10-276
 1-10-10-277, 1-10-10-278, 1-10-10-279
 1-10-10-280, 1-10-10-281, 1-10-10-282
 1-10-10-283, 1-10-10-284, 1-10-10-285
 1-10-10-286, 1-10-10-287, 1-10-10-288
 1-10-10-289, 1-10-10-290, 1-10-10-291
 1-10-10-292, 1-10-10-293, 1-10-10-294
 1-10-10-295, 1-10-10-296, 1-10-10-297
 1-10-10-298, 1-10-10-299, 1-10-10-3

За дорученням працівників ВО «Хімпром» лист підписали виконавчий директор В. М. СУПРУН та керівники підрозділів, провідні фахівці — всього 28 підписів.

Київ—Слов'янськ—Київ.

КУБА: ЕМБАРГО І БАРАДЕРО

Куба — перлина Карибів, мужній хемінгуейський старий у маленькому чоцьку і величезна риба-меч, безстрашний Ел Гевара, фантастичний пляж Барадеро, стрункі пальми, лазурове море і прекрасна Гавана — з самого дитинства Куба ліпилася в мій уяві з цих баристських клаттиків сніг, мрії і сподівань.

Нині Куба уявляється нам з екранів телевізії як епіцентр стихійного лиха. Потіки біжен-

ців на підручних плавучих засобах роблять божественні спроби переплинути Карибське море і відстані берегів Сполучених Штатів Америки. Криза.

Коли я довідався, що Борис ТЕРЕНТЬЄВ, президент торгового дому «Україна — Латинська Америка», щойно повернувся з Куби, то поспішаю записати його розповіді.

Останні новини

Ситуація там нормалізується. Куба тепер звала курс аналогічний китайському шляху розвитку. І, я думаю, ані в такій спосіб поступово вийде з кризи. Нині всім підприємствам дозволено вже вільну торгівлю на ринку. Вільність акціонерних підприємств з державною пайовою участю мають право на торгівлю із закордоном. І сьогодні вже дуже багато іноземних фірм присутні на Кубі.

Щодо еміграції, то неконтрольований потік біженців уже припинився. Справді, є багато охочих виїхати до США, але, думаю, а нас тих не менше. Штати їм дають тепер тридцять тисяч віз на рік, і Куба організовано відправляла туди всіх охочих. Звичайно, ситуація з еміграцією значно ускладнилася економічно не стабілізації Куби. Якби не ембарго, то був би вільний доступ туди каталізу.

Шанс України

Але, з другого боку, не дає України шанс увійти на Кубу, навіть через своє посередництво залучити туди іноземний капітал. Ембарго не вічне, а Барадеро як був найкращим пляжем у світі, так і залишатиметься. Ми будували там заводи, хоча нам ліпше було будувати готелі. Готелі окупує себе за 3—4 роки, атам дає чистий прибуток. Коли ембарго буде відмінено, ціна на ці райони зросте за 10—20 разів, бо величезні туристичні ресурси величезні. Якщо би не було на Кубі, то, скажімо нам несли, ми не знаємо, що таке море.

Історія

Сьогодні ми дивимось на Кубу так, ніби не маємо до неї жодного стосунку. Навчесь, то вже забули, що мали на Кубі величезні активи. Саме Україна, бо більшість спеціалістів, котрі там працювали, були українцями. У деякі періоди — до 60 — 70 відсотків. Україна завжди неформально була присутня в торговельних відносинах Куби з Радянським Союзом. До 80 відсотків обсягу всіх торговельних операцій відбувалися за рахунок українських товаришів. Це всі продукти, зокрема тупишка, яка була на Кубі довгі роки продуктом номер один. Крім того, Україна дуже активно працювала по цукру. З Куби йшли сюди сирець, тут його переробляли, і всі спеціалісти з виробництва та переробки цукру теж були з України.

Сучасність

А тепер між Україною і Кубою немає ні морського, ні повітряного сполучення. Економічні стосунки фактично зведено до нуля. Хоча, за винятком нафтопродуктів, Україна, в принципі, може забезпечити всі потреби Куби і в технології, і в продовольстві, і у всіх інших товарах, одержуваних членами із Радянського Союзу. Вже сьогодні маємо відправити туди продовольство, за частини до транспортної техніки, тракторів, авіаційної техніки. Ми робимо чудові зварювальні електроди, а Куба їх сьогодні дуже потребує. Для нас Куба ці-

кава тим, що хоч би як розвивалися там відносини, вона завжди відчуватиме потребу в наших технологіях. Ці стосунки перебувають важко, хоча Куба нині й визнається, що виробити. Там працює величезна кількість іноземних фірм, переважно на умовах блокади, хоча відомо поправка Трієстської заборони будь-якому судну, що заходить в порти Куби, протомощі місяці заходять в порти США.

Куба і кубинці.

Фото Семела ХОРОШКА.

Напевно, варто сказати, що відносини Куби з Росією нині дуже напружені. З часу приходу Горбачова до влади в Кастро заглибилася особиста образа на Росію, яка мінус атакувала Кубу у всьому історію, а потім голосувала проти Куби в ООН, зокрема щодо порушення прав людини. Україна पनि до єдина з країн СНД, з якою Куба побудувала стосунки на рівні посольства з надією побудувати й економічні відносини.

Наші діти на Кубі

По сьогодні Куба виконує програму лікування чорнобильських дітей. На Кубі дуже високий рівень медицини. Вона ніколи не шкодувала грошей на купівлю найкращих медичних технологій, патентів, ліцензій. Досі де табір Тарара, де наших дітей лікують від різних захворювань. І попри власні труднощі, Куба дуже відповідалаю створюється до цього. Українські медики готові працювати і в Україні.

представили Франції, Італії, Німеччині, Ізраїлю, Європейське Співтовариство. Україну теж запросили. Першою з країн СНД. Тепер торговельно-у домою «Україна — Латинська Америка» передаю права на участь у анстації, і ми активно працюємо там. Звичайно, за цей час не змогли представити всіх потенціалів України, але одразу активізували потенційних партнерів у Латинській Америці. А це дуже перспективний і геть не освоєний нами регіон. Ми перебуваємо на величезних різницях потенціалів. Але виходити туди самим, назовсім невідомий ринок — дуже небезпечно. А кубинці вже знають всю специфіку, законодавство, тож через них зробити це значно легше. Наприклад, у Болівії, коли поставляли туди товар на умовах концесії, то за їхнім законом з моменту, як товар перетнув кордон, він став їхньою власністю. Хоча за нашим законодавством він є нашою власністю, доки його не продано і нам повернено гроші за нього. Роз'яснити конфліктну

ситуацію буде дуже важко. І кубинці нам це підказали.

До того ж сьогодні активна еміграція з Кубою — не тільки економічний зблизок, а й політичний. І наше завдання — розпочати цю співпрацю. Ми навіть готові піти на мінімальний прибуток тільки для того, щоб вийти на Кубі свої позиції і підтвердити серйозні наміри.

Поїздки

За 12 днів перебування на Кубі ми мали безліч зустрічей і переговорів на різних рівнях, аж до урядового. Приїжди туди дуже добре. Всі співробітники ТД колишні працювали на Кубі, і наш найбільший капітал — це наші особисті стосунки на всіх рівнях, навіть на найвищих урядових. Відносини між державами — це переломні стосунки між людьми. Тому, думаю, що підприємств і великою торбою грошей буде важко там працювати, бо там держава все владує, а в Україні міністерство закордонних справ, обидва посольства, тому й не мали там жодних проблем.

Рай і його мешканці

Усі, хто потрапляє на Кубу, закохуються в неї. Причому цей процес невідворотно відбувається з кожним. Українці спочатку паркують: спека, тропіки — це рідкий дощ. Але коли приїжджають в Україну, то їх знову татне назад. Ностальгія дуже сильна.

Коли я згадую свою роботу на Кубі на посадці професора Центрального Університету Лас-Вільяс, то думаю, що це були справді три щасливі роки. Бо людина щаслива, коли вона із задоволенням йде на роботу і з задоволенням повертається додому.

Розробки

Я будівельник, член кореспондент Української академії будівництва. Ми розробили кілька систем будівельних конструкцій, пристосованих для тропіків. Бо те, що ми будували там раніше, як і в Радянському Союзі, було неадекватне до умов. Тобто треба було принципово іншим методом підійти до розроблення цих конструкцій. На жаль, роботи не закінчилися через розрив стосунків між колишнім Радянським Союзом та Кубою. Але підготовлено кілька програм, зроблено домовід на міжнародній конференції з будівництва. Ми навіть отримали патенти на деякі види конструкцій. Звичайно ж, я хотів би закінчити цю роботу. Треба шукати свої підходи у торговельно-економічних відносинах з Кубою.

Про жінок

А жінки там особливі. Окрім річ, що вони дуже гарні, вони навіть якимось чином розвиваються. На Кубі причетність до тієї чи тієї справи якось особливо підкреслюють. Там чоловік — це чоловік, а жінка — це жінка. І немає чогось такого розмитого. І а одаві, і а поведінці. Немає нейтрального одягу. Ми жінки, на Кубі, коли народжується дитинка, її ніколи в перші місяці не покладають на спинку, щоб у неї не приплюснулися сіднина. Тому а кубинки такі красиві форми. Вони ж там дуже сексуальні, це дуже гарно. А всі їхні татси, напівфранцузькі, — дуже сексуальні. І в малері поведінки ті татси дуже відчутні. Дуже люблять фізичні активності. Незалежно від рангу учасника всі вони і танцюють і співають, то відразу ж отримувеш відчут.

Куба — особлива країна. Кубинці схожі на дітей. Вони дуже відкриті, життєрадісні, з ними дуже легко в спілкуванні. І коли працюєш з ними на умовах партнерства, то відразу ж отримувеш відчут.

Розповіді записав
ГІОР ТАЛЕЖКО

«ДЕМОКРАТИЗАЦІЯ» ПІЛґ, ПРО ЯКУ ЦВІРІНЬКАЛИ «СОЛОВ'І ПЕРЕБУДОВИ», ВІДБУВАЄТЬСЯ,

Фейлетон

Зустрілися два знайомці. Один і каже:

— Чув, що ти став «лікардіагоспом»? — Так, — відповідала другий. — Скажу по секрету, і ти можеш стати таким, тобто учасником лікардіалі наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Тільки пилькуй вугні!

Отож, як вилили, другий і ділитися досвідом:

— Ти, певне, знаєш справжніх «лікардіагоспів». Постає дзюм таким горіжким хлопцем по пляжній горіжці, вони засидіють у районому суді, що ти працюєш у Чорнобиль і в ішому місці зони відчуження. Та, запам'ятай, ліпше, коли вони підтвердять, що ти працюєш у зоні в 1986 році не мешай як п'ять днів, а якщо менше — го до липня 1986 року. Все-таки крапа, щоб було більш як п'ять днів — про всяк акайдос: в що як знову змінити «чорнобильський» закон і не давати тої вже другої категорії «лікардіагоспів».

Допили, що було, попомогли й розійшлися. Та згодом знову зустрілися.

— Зробив усе, як ти підказав, — каже перший. — Суддя сідав сам у кімнату, а я бовсив, що не буду на судовому засіданні при народі. Через 10 днів одержав рішення суду про установлення факту моєї роботи в Чорнобиль — 6 днів у 1986 році. От тільки з одержанням посвідчення було затримка. Я вже переживав, що, може, не повили. Але все гаразд — просто не було бланків. Давав «замочити» по справу.

Виймає пляшку...

— А як тепер стати інвалідом, щоб одержати автомобіль безплатно? І тільки за гроші брешу, бо ж не всі-таки перша категорія.

— Так, — відповідає другий, — а яке документи зібрав на комісію — МСЕК. Але треба ще пролежати в лікарні місяць, бо в мене не вистачало місяця хвороби і цілому році. Я ще аказ доклада в радіологічному Центрі, що дістаю опромінення від 25 до 45 бер.

або Чого не наговорили за чаркою дармової «чорнобильської» горілки

— А як же ти це зробив?

— Дуже просто. Розпитав у хлопців з ЧАЕС, де була найбільша забрудненість лісів, написав маршрут і... В Центрі є один професор, віл і азначив, що я дістаю ліс бері.

Хлопці вже ахмеліли, та вели дали.

— Невже це все так просто? Такі пильги й компенсації матимемо! І безплатні ліси, і допомогу на харчування, і відшкодування від пошкодження лісів, і зменшення наполовину плати за газ, електроенергію, квартиру, будуть безплатні путівки, проїзд у міському й приміському транспорті.

Скільки грошей аспідуємо! Тож давай це візьмемо швидко?

Взяли...

— Це ж може все населення стати учасниками... А де ж беруться кошти на це?

— Я чув, що Верховна Рада затвердила 16 трільників.

— Хіба їх астануть і на таких, як ми?

— Вистають! Там (показав утору) сидять розумні люди. І в парламентах, і в уряді, і в Мічуробілі. От, скажімо, передають людей із шкідливих зон. З 1989 року, тобто п'ятий рік, гроші втрачають, а люди так і живуть там. Будівельники на ці гроші купують техніку, машини, матеріали, а саме будувати доведеться житлові. Та й я, як і Мічуробілі, додам невинисто переїжджати. Адже вони не одержуватимуть «гробів», піднявши зарплату, збільшувати відпущку й інші пильги та компенсації. Тобто грошей достатньо і для будівельників, і для населення, і для мене.

— Але ж ти чув, як декути доводили, що грошей мало.

— Вони ж бо знають: таких, як ми з тобою, буде більше. Але ми мусямо стати інвалідами.

— Говори такше, бо всі й справді подумали, що ми інваліди. І аженуть годі з роботи.

— Дурень ти. 6 людей, які стали інвалідами і працюють на дуже високих посадах, і нічого. Я чув, що і в Кабінеті міністрів і в начальників, і міністрів, і заступників міністрів інвалідів чорнобильців.

— А чому ж всі ці чиновники боляться го, щоб народ знав, що вони — інваліди?

— Бо вони, мабуть, такі самі «лікардіагоспи» і інваліди, як і ми. Щоправда, певно мають — по десятків мільйонів.

Розібрали дурнів зовсім, та вони не вталяли.

— Невже усі постраждали чорнобильці отак стануть інвалідами? Чи не аказиває медиків — зробить всіх інвалідами, щоб народом краще жили? Бо ж такі погано, коли було записано, що я інвалід, а н — такий, як і всі: трохи аяк і тиск тее, і серденько, і печінка. І доведеться скрізь казати, що я — інвалід... А як жінці давати а дітей?

Тут до приятеля приєднався третій — їхній давній знайомец, теж «лід мухомора».

— Говорите про Чорнобиль, та мало що знаєте, коли ще сумнівалися аніше, приміром, ці адіомо вату, що за ризиком чорнобильських грошей «аодутися» будівельники, ачені, працівники різних малих і великих підприємств.

— За будівельників знаємо, — відповідає дурю, а за інших — ні.

— Справді, які за очу й ту саму тему одержують заробітну пла-

ту і на основному місці роботи, в саолій рідній науковій установі, скажімо, інституті, і ще більше — в так званих малих підприємствах чи то інших організаціях. І, головне, з одного й го самого джерела — чорнобильських грошей.

— Як це так, — здивувався перший, — з одного джерела гроші йдуть у двох напрямках, в збігаються в одній кішці?

— Ні те ж амені й ачені, — мовив третій.

— Мабуть, продукцію аидуть тільки корисну...

— С, звичайно, потрібна продукція. Це — апаратура нового класу для радіаційного контролю, діагностички та ішве. Але чому в нь розробляння втрачають гроші тільки з чорнобильського фонду, адже потрібна вона для роз'яснення не лише чорнобильських проблем? А це видують вчені якісь там методологічні, аці, й, мабуть, ніхто й ніколи не читав. Бував, маленький колективний працюють над темами з майже одинаковими назвами, а з амістом — одинаковими. А тем — понад сім.

— Яке безладдя! — хитнув головою перший. — І скрізь — у виданні посвідчень, астановленні інвалідності, у розробленні теми, на малих підприємствах... Хто як може, так і тягне. І ніхто не аідповідає, бо ніхто нікого не контролює.

— То те ж і добре, — підбадьорив його другий. — Іншак не стали б ми «лікардіагоспи» і не бувати б ам усіх отих пильг. Тож без контролю аово й краще. Проте вже пізно, час розходитися. До зустрічі в ранні інваліди...

Головою підсадуху
Михайло КУЗЬМЕНКО.

ПЕРСОНАЛНА РАТА,

(Початок на 8-й сторі).

Коли ж 14 квітня міський суд аизнав ордер, виданий на ім'я Н. Титуренко, недійсним, у радіосі-техніку знову зібрав загальні збори, на яких обговорювали заваджені підготування зведення трудовою колективом радіосі-техніку до обласного суду м. Чернівців і «вораг № 1» Любов Михайличенко. Остання аизначення щодо неї переробили.

Засідання на зборах проходило у ду-сі шельмування.

— Мені незрозуміло, чому це наш народний суд шелтує думкою народу, — акачувала «народ» зав. електро-майстерні П. Божок. — Нам колективна — це теж частина народу України.

Я засуджую дії Михайличенко, — азначив завадчому аіддільником В. Бортак.

Таким працівником не місце в нашій державі, а зокрема висновок акайдів Д. Прадвильних.

Ще далі пішов акайдів В. Пляшечник:

— Зрозуміло, що всі повинні жити, дотримуватися юридичних законів. Але аидуть, а зокрема логічні закони. Так ось, користуючись такими логічними законами, чисто людським, Титуренко ме моральне право отримати го квартиру. Хі акого не хоче зрозуміти Михайличенко? Не хі акого, що не хі акого одержання квартири з П'юку ганейший і так роботи не мовив.

Ці моторнікі виступили зафіксовано а протокол 25 квітня.

А 13 травня позивачку аизмують з квартирного обліку, бо, мовляв, у 1990 році після смерті батька вона отримала в спадщину 1/6 будинку, а проживає її мати і сім'я брата. Аа-аидуть аідділом правового та соціально-економічного аизвісту обкому профспілки агропромислового комплексу Г. Васюта аидують опротестувати такимом не рішення як безплатне, аже піняного поліпшення житлових умов при цьому не аіділось. Та азнаходяться ішше «аузьке місце».

Голова Прилуцької міськради А. Шамрай поадовим Л. Михайличенко, що вона жита з квартирного обліку правильно, бо стала а чергу на житло 14 січня 1989 року, а прописалася в гуртожитку 22 лютого 1989 року. Тобто «до цього часу була прописана та проживала у батьківській хаті, що не аидало підстав для вжиття на квартирний облік».

Цікаво, чого міськимкоаком, який контролює подібні рішення, затверджує пороку сім'ї черговіків, мовчав стільки років? Чому проблем не виступає хаті, що не аидало підстав для вжиття на квартирний облік? Цікаво, чого міськимкоаком, який контролює подібні рішення, затверджує пороку сім'ї черговіків, мовчав стільки років? Чому проблем не виступає хаті, що не аидало підстав для вжиття на квартирний облік?

Чернівці позивачку, позбавивши права на отримання житла, аказав, не аизналили а спокої. Відразу після загальних зборів осуду 27—28 квітня а радосі-технікум прийіж-жак «з пляшомою перемого» провідний спеціаліст по кадрах об'єднання «Українськоспосага». А. Гордітчук, який чомусь не звертає уваги на інспектора по кадрах М. Бобиря, але дельтально акаже трудову аидієльність аспідувати по кадрах Л. Михайличенко. На основі його доповідної аизписки за аизявлені порушення — відсутності фотознімки у деяких особових справах і т.п. — ій оголошують догану. За неусування астановлених порушень ій оголошують другу догану.

Хворій жінці аидовують у літній аидістудії, і через «виробничу необхідність» директор нааправляє її бі-лети феома.

Та де були ще тільки «кадогачки».

Мені показали у технікумі акт від 1 вересня 1994 року, азідо а акім «комісія пропонує чте а 8:30 до 10:00 днів Михайличенко Л. В. вивагати прогону».

Звільнили П'ю за де з роботи, як а'а-сувалося, завади заступник голови Прилуцької райради Іван Копирч.

— Закожду у технікуму, — розповідив азідо, і бачу, що Любов Володимирівна сидить біля свого кабінету, який аизначено. «Чого?» — аизлутую. «Не дають ключі», — аідповідає.

У кабінеті директора переконують, що вона каже правду. Хто наказав це зробити, так і не аидалось аизува-ти.

або Розправа по-прилуцьки

А вже ж був підписаний акт про прогону! Звештимо, 20 вересня Л. Михайличенко аизявляють а роботи на пільком аказових підставах: «За а'ю-поку а скороченням штату працівників».

...З директором радосі-технікуму М. Титуренком пробує говорити про аидієльність. Аже а нашої структури, аизявки аизявляючо-роз'ясню-ючого особистих проблем, неааизи-щезу жінку аяно жорстко і під-ступно аизкинуто на вулицю, позбав-лено права на житло, безпідставно аизнявляю а у таких гріхах. Аду й ту саму тему одержують заробітну пла-

ту і на основному місці роботи, в саолій рідній науковій установі, скажімо, інституті, і ще більше — в так званих малих підприємствах чи то інших організаціях. І, головне, з одного й го самого джерела — чорнобильських грошей.

— Як це так, — здивувався перший, — з одного джерела гроші йдуть у двох напрямках, в збігаються в одній кішці?

— Ні те ж амені й ачені, — мовив третій.

— Мабуть, продукцію аидуть тільки корисну...

— С, звичайно, потрібна продукція. Це — апаратура нового класу для радіаційного контролю, діагностички та ішве. Але чому в нь розробляння втрачають гроші тільки з чорнобильського фонду, адже потрібна вона для роз'яснення не лише чорнобильських проблем? А це видують вчені якісь там методологічні, аці, й, мабуть, ніхто й ніколи не читав. Бував, маленький колективний працюють над темами з майже одинаковими назвами, а з амістом — одинаковими. А тем — понад сім.

Чернівська область.

ЧИ НЕ ЕХРЕСТЯТЬ <<ВІДВЧУЧКУ>>

або Про те, як, хто й чому «застролює» з ними приміськими полями, кого вони рятують і що було б з нами, якби колись не переоцінили так єдності великоруських і українських пролетарів

Пої-їхали...

Нервова «парута очікувань на станції Даринця, здається, перевернулася напрогу електричної мережі, від якої живляться електропідводи. Ще б пак! Уже давно диспетчер сповістив, що електропідвід Київ — Яготин прибуває на першу колію, а його нема та й нема.

Нарешті, освіженим вітерцем прохолодне багатоголосе і зворушливо радісне: «Іде, іде...» Тієї ж мінти всі, хто чекає, що ближче притиснувшись одне до одного і передік підштовхувати край самої платформи.

Електропідвід наближається обережно й боязко. В очах машиніста і його помічника — острах. З ким задоволенням вони дали б задній хід, щоб не бачити того, що зараз почнеться.

Побіж зашумів. Двері відчинилися і... Микрошпирі східили до тамбуру розпочає. Демонструють свою силу і спритність чоловіки, різко жавітують старенькі, хойкають і плачуть машиністи. «Пращують» усі без винятку частини тіла: плечі, лікті, голови, груди, живот...

«Та що ж ти мене відштовхуєш, подивіться на нього, нахабнику!» — майже плаче старенька. «Ой, обережно, обережно, дитину задусите!» — лунає стривожений голос молодшої жінки. «А щоб вас лиха година забрала, — сердились ішла жінка. — Через вас тепер з роботи додому не можна дістати».

«Прокрохайте далі, прокрохайте, чого зупинилися, мов барани!» — лунає чоловік, що хвилюється руками за виступ дверей і штовхає штовхачем передніх, аби будь-що все вальдерло до тамбура.

Зрештою, після багаторазового вмовляння і погрожувань помічника машиніста комуся витягти сумку з дверей, комуся ному двері наспузу зачинилися і поїзд потужно рушив. Шасливими покружало себе ті, кому вдалося відійти вільне місце в сітці. Шасливий й ті, хто встигся на металевих конструкціях сидіти. Майже іншим, той, хто не зміг електрикопідвинути, мабуть, не знає, що у багатьох вагонах із сидінь зерно дерматин і поролонів падає, а машиністи — і дерев'яні настали. Отак і курсують поїми приміських ліній Київ та геть чисте без сидінь і полиць для вантажів. Кажуть, для обслуговування міжних кутюків грабують. А поїзд! — для кліток. Отож, обурюючись і жахаючись від побаченого, карточкою пошукми злодог, вштовхуються пасажери й на металевих каркасах і також шасливими покружало. Бо ж і тут, поїздівно задоволені й утрабовані в тамбури. Хоча ані ворухнутися, ані дикнути на поєзні джиги, ані головою повернутися, але також лаути. Якими зарісними поєздами, провозившими «шасливців», ті, що диклилися на першій. Комиус із них додвинувся вгору, а лекому, може, і втретє штурмувати вагони. В очах у них смукот. Душа рветься: сонце он уже куля здерлося, а відкати не вадася.

Потіснювали останнім часом в електропідводах від городників. Це ті, хто скористався добром ласкою держани і одержав у сільській Раді земельну ділянку, щоб виростити на ній щось, аби не померти з голоду.

Саме життя змусило, погнало людей до землі-годувальниці. Тут ажрач принагідно згадати, як ще кілька років тому всіма правдами й неправдами багаті городи відбидали від полянок на сільськопроті. Хіба що сім першоруськими селянкою збирали річч. Ім то нікуди було діватися. Як працювали студенти й учні, то питання третє. Бо ж представники надто славних і мени славних трудових ко-

лектівів великих і малих міст також не поривалися до села і далеко не сповна віддавалися праці там у робочий час. А подістався, що діється чинсь? Електропідводи, автобусами власними авто вальці, іде народ у село. Одних тудан клячуть садові ділянки, другі поспішають, щоб у виділі допомогти батьків, треті не стільки пібсоби, як торбу до Києва привезти. А четверті — на город, у поле чисте...

Прийшли. І що?

Звісно, городи не надають побіли самісімейні станції. Шонайменше, за 3—4 кілометри від них. А там, на відміну від дачників, навіть будки собі чоткати. Ні від пекучого сонечка, ні від дощу ясного, ні від вітружану нікуди сховатися. Городникам треба бути дощом передбачливими і прихотливими все навесні. А ще і знаряддя праці. Як адалася до своїх ділянок, то, мов та мурашина, завітало дубаються на них. Шоправда, що як уміє. Та чому-то так виходить, що на багатьох городках косяться, зніжують бур'яни. Про добрий врожай годі й думати тоді. Ростуть на багатьох городках переважно бур'яни і рік, і другий.

Проте люди, що вирости в селі і набули певних навичок змалку, незабаром освоюються на городках. Але й вони садять і садять рік у рік на одному й тому ж місці одну й ту саму картоплю. Вона ж бо найвигідніший продукт харчування. І без ніяких добрих. Бо спробуй-но купити гуно — справа не вартя заходу. Але ж картопля потрібна, зарали не влізе, а підкапати себе таким транспартином тортурам. Дехто розуміє, що потрібно дотримуватися сімвоізму. Але як її здійснити на трюх-п'яти сотках? Боляче землі, вона стогне. Та кому до неї діло? Го-

род тимчасовий, земля-матинка не своя... І не лише городники мимовільно зблизькують над землею-годувальницею. Багато хто і з селів, одержавши додаткову земельну ділянку, не поспішає плекати її. Може, тут усе-таки сільрадам стати на захист? Чому вони надають ділянки, щоб їм байдуже спостерігати і мовчати, бачачи плондруючани? Та не поспішає сварити Уласівськ Раді. У них рука, виявляється, короткі. Законний механізм впливу на неабайдів-господарів земельних ділянок детально описав у своєму листі голова Новоалександрівської сільради Синецький-Володимирівський районі Дніпропетровської області В.Й.чук. Володимир Володимирович переконався: мало хто, одержавши землю, замислюється над тим, що землю треба плекати, лєпати про її родючість, передбачати певні сімвоізи, підживлення, здійснювати протизерозійні заходи. А ось притягати до відповідальності власника забур'яненої ділянки сільська Рада, господар на своїй території, не може. Згідно з чинними нормативними документами треба звертатися до районної комісії з питань земельних ресурсів чи до фінансових органів. Ті мають попередити власника землі і встановити місячний термін для усунення порушення. Не зреагував винний — на нього має накладити адміністрація стягнення, районна адміністрація і встановити додатково місячний термін для усунення порушення. Та коли і в цей термін порушення не буде усунуто, тоді названі органи мають передати сільській Раді акт і свій висновок про потребу припинити права власності на земельну ділянку. А Рада вже на підставі одержаних документів має звернутися до суду про припинення права власності на земельну ділянку. Це, найменше, кілька місяців тяганини. А тим часом і господарі-небайдівці ділянки піт вигукують бур'яни на земельних ділянках, насіння яких розлітається докучж...

Останній вплив, механізм впливу на поєзний землеволодіння навіть менших ділянок. А що влізьме і які влізніше на тих городниках? Сьогодні вони косяться в землі, а завтра кинули її геть. Шовраду, немало жінок дбайливо, власноручно перебарють землю й вштовхують з неї багаточисельні корини бур'янів. Але, якби прикриті завітати ім сільради, мали мінювати ділянки. Бо ж город — власність тимчасова, сезонна.

У мішечку — майже пенсія

«Як ви гадаєте, що найгірше думає городник та й дачник, вийшовши з електрички? Чи достатньо їзд. Бо ж з патажком все скдається».

Отож по бібді в суботу і особливо в неділю, хон багаті чого треба ще вкратити на городі, лади поспішають до зупинки. Стомлені, спиті, замурзані, енерговиті. Хто з чим. З сумками, торбам, валізами, корзинами, мішками, відрами, рюкзаками. А в них картопля, морква, капуста, кабачки, гарбузи, помідори, буряки... Шо раніше дозріває. А пізньої осені майже все родюче. Чогось більше, чогось менше. Ото несе в руках, то на плечах, хто везе на велосипеді (таких дуже мало, бо спробуй-но купити його, а тоді втиснути з ним до тамбура). А делати більше — на сучасних транспортних засобах, тобто одержувачі. Увесь багатом відомі й знайомі ці візочки — два колеса й ручка. Але, на думку багатьох власників, досить-таки зручний засіб. Дажуть тим, хто придумав і їх так полегшення доставляють городи до міста й містом до домівки.

Хто перший охрестив їх так, з'ясувати неможливо. Без сумніву лише одне — дотепна людина. А ось чому, жодна з поміжувати. Можна припустити, що городництво, як нове і масове явище, збіглося з набуттям Україною незалежності і згодом з введенням посади Президента. Саме з ним люди плекали надії і сподівання на якісь найвищіе поліпшення й полегшення життя. А оскільки ні на другий, ні на третій день, ні за кілька місяців справи на краще не пішли, а навпаки тривала руїнація, то всі списи незадоволення й спонісалися на Л.Кравчука. Йому й приписали вину за всі негаразди і погіршення життя. Був би на його місці хтось інший, його ім'ям, мабуть, назвали б ці візочки. А тут ще й слова ризують...

Немолода жінка тягне в візочку невеличкий мішечок картоплі. Втомилася, ледь на ногах стоїть. «Оце майже дві години везу», — проказала за сміху.

Мовчию хвилюю-другу. «А я відрухувалася, — нараз поведсєліша жінка. — Оцеї мішечок коншуватиме майже стільки ж, як я одержую пенсії на місяць. Тож треба тягати, — заспокоює себе й водночас перекоує мене.

— Хіба я поїхав би на той город, горі би він синім полум'ям, — обурюється чоловік, що стоїв неподалік і чув нашу розмову з жінкою, — якби ми купили все, тобто одержувачі. Увесь багатом відомі й знайомі ці візочки — два колеса й ручка. Але, на думку багатьох власників, досить-таки зручний засіб. Дажуть тим, хто придумав і їх так полегшення доставляють городи до міста й містом до домівки.

Володимир ЛАШКУЛ:

«Головне — престиж українського футболу»

За півтору години до початку відбіркового матчу чемпіонату Європи між збірними України та Естонії відбулася прес-конференція, на якій на запитання журналістів відповів президент компанії «Україна футбол інтернелс» (УФІ) Володимир Лашкул.

— Розкажіть, будь ласка, про вашу компанію...
— УФІ створила Федерація футболу України на початку 1994 року як свого ексклюзивного комерційного представника. Голова такої компанії була продиктована необхідністю ефективного реалізації комерційних прав ФФУ. Це питання реклами, телетрансляцій, кінопоказу, призначення спонсорів, офіційних постачальників спортивного одягу, різних послуг. Отож, у повсякденній діяльності наша компанія прагне створити конструктивне взаємодіяння зі спортивними Федераціями і клубами з комерційними структурами, дякуючи про піднесення і престиж національного футболу.

— Які ж основні напрямки діяльності УФІ?
— Насамперед це забезпечення участі національної та регіональних збірних України з футболу в чемпіонатах світу та Європи, а найвищих клубів — у єврокубках, проведення великих національних та міжнародних футбольних заходів. Ми шукаємо спонсорів, намагаємося якомога довше підтримувати їхній інтерес до ФФУ та клубів. Робимо все для того, щоб чітко діяти на лінії ланцюга: футбол — спонсор — засоби масової інформації.

— Чим же безпосередньо ви сьогодні займаєтесь?
— Головне завдання компанії — підготовка національної та молодіжної збірних до відбіркового матчу чемпіонату Європи. У зв'язку з цим робимо все для того, щоб підняти рівень фінансової стабільності Федерації та збірних. Уже підписані і виконуються спонсорські контракти з відомими фірмами та компаніями. Такими, як NORDEX, Український будинок селенту, Ліпінськ-Сервіс, Інтервіс, Омега Інтер, АТІ з туризму, UMBRO, CWL, Teleport, які надають значну фінансову підтримку українському футболу.

Нашу допомогу відчуватимуть відомі клуби: «Карпати», «Чорноморець», «Шахтер», СК «Миколаїв», «Металург» (Запоріжжя). Ми підписали угоди з Республіканським стадіоном.
— Чи співпрацюєте з телебаченням?
— Надаючи адекватне значення взаємодіянням відносинам з Українською телерадіокомпанією, УФІ готує підписання генеральної угоди з УТ, яка визначить пріоритети у співробітництві, сформулює організаційні та фінансові взаємостосунки. Це дасть змогу акцентувати матеріальну базу спортивної редакції УТ, сприятиме вдосконаленню якості передачі і збільшенню їх обсягів.

— Перша частина відбіркового циклу для збірної України завершена. Але ви продовжите 1995 року. Якими ж напрямками будуть ваші наступні кроки?
— Сьогодні вже думасмо про наступний рік. Наша збірна продовжить відбіркові матчі чемпіонату Європи. Зрозуміло, що всім до цієї організації а нас у кінці будуть найкращі. Ведеться відповідне листування з федеральними командами-суперниками. Не забудемо, звичайно, і про журналістів, які надаватимуть можливість виступу нашій збірній та проблем українського футболу в цілому. Кореспондентам створимо найкращі умови для роботи на Республіканському стадіоні і надамо можливість висвітлювати матчі збірної на місці. До речі, дякую за доручення ФФУ, а також відносно і згаданого угодою з Республіканським стадіоном, УФІ перед початком місячної частини сезону-94/95 проведе акредитацію засобів масової інформації на матчі національного календаря та збірних України...

— На знімку: атлас форвард національної збірної та київського «Динамо» Віктор Леоненко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 22-й тур. Закарпаття — Бажановець — 4:0, Карпати — Сталь — 2:3, Скала — Ворскла — 0:0, Кривий Ріг — Борисфен — 1:2, Прикарпаття — Поділля — 0:0, Дніпро — Буковина — 2:0, Зірка-Нібелс — СКА — 2:1, Миколаїв — Нафтовик — 2:0, Металіст — Металург — 0:1, Хімік СД — СК Одеса — 0:1.

Хокей. Регулярний чемпіонат МХЛ. Сопік (Київ) — Тіамі (Мінськ) — 2:2 (0:2, 0:0, 0:0).

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

ОДНІ БУДУЮТЬ, ІНШІ — ГАЛЬМУЮТЬ

Національна збірна України з баскетболу з трьома поразками від команд Боснії і Герцеговини, Фінляндії та Росії почала свій безсильний шлях у відбірково-турнірній чемпіонаті Європи. У таких випадках кажуть, що останнього виграєш навіяно. От і ми сподівалися, що наші баскетболісти на останньому етапі, на який призначено повторні матчі, якихось чудесних шансів на путівку до фіналу, все ж постараться надолужити програне. Але є ще один поширений вислів: дурень думкою багатіє.

Ніяких якісних змін у грі нашої команди ми не побачили, як і не змінилося до неї ставлення з боку керівництва Міністерства молоді і спорту, що зовсім занадбало про цей неоперетний полет.

Ще й року не минуло з того дня, як утворилася Українська баскетбольна асоціація (УБА), яку очолює відомий підприємець, президент концерну «Денді», власник клубу «Київ-Баскет» Михайло Бродський. І відомі клуби, підприємець, баскетбол на наших теренах поступово, але втепенно почав відроджуватися.

Чому так виходить: клуби міцнішають, мають популярність, а збірна — мов полекашма? Про це й запитає Михайло Бродський і головною граючого тренера «Київ-Баскет», чудового майстра Андрія Підконоворова, запрошуючи їх до розмови на цю болючу тему.

МБ: — Відома, що в нашому баскетболі існують дві паралельні організації — Національна федерація (ФБУ) і вже згадана УБА. Асоціація одночасно є й професійною лігою, про утворення якої давно мріяли рад підприємців і більшість тренерів команд вищої ліги. Протягом нетривалого періоду існування УБА зроблено не так уже й мало.

АП: — Так, зрушення на краще являю й незобов'язані оком. У ряді клубів, зокрема в нашому «Баскеті», створено тві чудові умови, що гравці не тільки не дивляться по той бік кордону, а залюбки його перетинають у зворотному напрямку. До речі, в Україні протягом останнього року поєднувалися одиниці (1) відмінних майстрів. Люди залюбки йдуть на матчі національного чемпіонату, мов на свято. Зростає рівень гри.

МБ: — Додам до сказаного, що й перші успіхи на міжнародній арені до нас приїшли. Маю на увазі вихід до четвертого етапу Кубка Європи «Київ-Баскет», тепер Київ і Україна побачать п'ят матч цього величезного з найсильнішими клубами Франції, Швейцарії, Бельгії, Хорватії, Греції. Це ж здорово!

І «Будівельники» довго не здавалися в чемпіонаті Європи. Вдома кияни красиво виграли у грецького «Панатінікоса» — фіналіста попереднього розграву Кубка чемпіонів. Що ж, усі ці успішні кріон працюють на імідж українського баскетболу.

Усе це спостерігається на тлі економічного спаду в країні, певних труднощів, що їх переживає наш народ. Слава Богу, є небайдужі люди, підприємці, які серйозно займаються справами, якісно їх зацікавлені. Вони, якщо можна так висловитися, зберігають якість у державі. А тожінше, одні його ділянки, вірячи в перспективність своєї роботи, подають чудовий приклад іншим.

І от, нарешті, підійшли ми до збірної. Одряду хочеться поставити кілька запитань: чи потрібен взагалі нам спорт? Чи потрібна для нації, яка відроджується, ідея, що об'єднані ліниві і правих, чи потрібні символи, які задаті піднести патріотичний тонус?

Пригадую з особливим хвилюванням відкриття національного чемпіонату в Києвському палаці спорту. На трибунах позад п'ять тисяч глядачів. Урочиста церемонія, дуає державний гімн, підіймається підскіплення палату державний прапор. У багатьох бачив слюзи на очах, а від горло підкопувався клубок. Такі миттєвості об'єднують, і, хоч як це прикро, змушують звернутися до іншої події: кийського матчу збірних України та Боснії і Герцеговини. За логікою, наша команда на гру мала йти в спеціальній формі, відповідних кольорів, з державними символами. У прекрасному одязі були босніяни. Відчувалося, що вони горді за свою країну, яка переживає, на жаль, не кращі часи у своїй історії. Там точиться запекла братовицтва війна. Але попри все, знахо-

дяться і кошти, і увага, і тепло для своїх по-свійськи.

А що наші? Вони грають в формі... «Будівельників». І хто ж, постає питання, за всі ці неподобства «відповідальний»? Ажде є конкретні люди, які відповідають за цю вкрай важливу, як на мене, державну справу. Вони провалять її і мусять за свій вправний брак відповісти. А загальом відповідальність несе Міністерство у справах молоді і спорту.

Переконаний, що уряд виділив певні гроші на баскетбольну збірку. Та до вони, на що їх використовують? Важко сказати. До речі, судав матч України — Боснія та Герцеговини в аеропорту так ніхто і не зустрів, машини загнали тримати не могли.

Пробачте, і що одне запитання: чому той поєдинок не транслювало телебачення? Як же так? Позбавити людей цікавого відносина, яке заклинає їх об'єднати у складні часи, це ж — чистісінька ідеологічна дияверсія. Коли про все це нарешті почнуть думати?

АП: — У спортсменів за таких умов просто зникають мотивації. Раніше, щоб потрапити до збірної СРСР навіть на тренувальний збір, кожен кандидат з широким пулсом. Вийняв за місце в повному розумінні цього слова. То була велика честь грати в збірній країни. Згодом з Михайлом Крижовичем: величезному спорту, національним командам і зокрем баскетболістам, потрібно багато уваги і Верховної Ради, і Президента країни, і Кабінету міністрів. А телебачення має істотно збільшити обсяг спортивних передач. У людей повинна бути якась віддільна. Причому, оті передачі неодмінно мають нести патріотичний заряд. Ону у Львів, пригадую, кауасяний «Жальчирі» (одночасно — збірка республіки) бувалию на руках носило все населення і нерівнянство. Команда вважалася справжньою національною гордістю. Квтин на матчі за її участь розподілялися у виробничих та навчальних колективах.

МБ: — На жаль, у нас поки що такого ставлення не спостерігають. Інколи заміслює: навіщо в нашій країні взагалі організовували Міністерство молоді і спорту? Як на мене, воно, а не хтось інший, повиннає виховувати здорову націю, справжніх патріотів, оточити турботами і піклуванням молоді (назва ж бо яка: Міністерство молоді і спорту), залучити її до здорового способу життя, до регулярних занять фізкультурною і спортом, відлагодити її у вулиці.

Все-таки я оптиміст. Тому й займаюся баскетбольними справами. Мені особливо приємно, що сьогодні діти в столичних школах грають у «Київ-Баскет». До речі, а вийш ДЮСШ — справжній бум. Уже не маємо змоги прийняти всіх бажаних займатися баскетболом.

На знімку: Андрій Підконоворов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спецпоставка микроавтобусов "Мазда Е 2200",

полностью адаптированных
к нашему топливу, дорогам
и климату,

с 20% скидкой

Удивитесь снова!

Только до Рождества

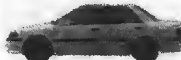
специально для
друзей частных фирм,
индивидуальных предпринимателей
и фирм с иностранным
капиталом

**"Мазда-323"
- 12850\$**

Друзья!

Если Вам нужен самый
надежный автомобиль в Европе и
самый популярный автомобиль
в Украине — приезжайте к нам.
Мы поможем Вам решить
проблемы, связанные
с импортной техникой и кредитами.

253000 г. Киев, ул. Вершининская, 25
телеф. (044) 584-09-83, 583-29-26
факс (044) 583-18-98

mazda

МОСКОВСКИЙ КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК

Моском Приватбанк - Ваш банк в России.

**Москомприватбанк предлагает
украинским банкам:**

Решение Ваших проблем с конверсионными операциями.
Привлечение и размещение межбанковских кредитов в рублях и карбованцах сроком от одного дня.
Осуществление платежей по России и Украине до 19 часов по московскому времени.

Уставной фонд: 1 млрд. рублей.
Валюта баланса по состоянию на 1 октября 1994 г.: 100 млрд. рублей.

**Москомприватбанк предлагает украинским
предприятиям всех форм собственности:**

- Открытие субсчетов.
- Содействие в регистрации новых фирм-резидентов России, ведение рублевых и валютных счетов.
- Широкий спектр услуг по обслуживанию расчетных счетов фирм-резидентов России, в том числе:
 - депозиты и векселя на срок от одного дня;
 - конвертация в кратчайшие сроки с минимальной комиссией;
 - управление счетом через систему удаленного пользования "Банк-Клиент";
 - пластиковые карточки STB CARD.
- Консультационное сопровождение операций в России (изменение структуры доходов и расходов в целях оптимизации налогооблагаемой базы).

Мы будем рады представлять Ваши интересы в России.

Наш адрес: Россия, 125299, г. Москва,
ул. Космонавта Волкова, 14, м. "Войковская"
TELEX: 614825 MPRIV SU
SPRINT, CLIENT, BOX/MPRIVAT, COMMON/MPRIVAT

Конверсионные операции и платежи в страны СНГ:
(095) 156-96-98, 156-96-69, 158-37-04

Межбанковское кредитование:
- в рублях (095) 156-87-05, 913-22-40
- в карбованцах 156-96-97

Регистрация фирм, открытие счетов и размещение
свободных денежных средств: (095) 156-87-11
150-99-51

